

و در آسمان و زمین اسماء الهی که اکثر در شکر و تقریر اهل عالم می آید و فضل
بر یکی آرین آسمان و باریست بر روی عالم می کشاید با بر پیغمبر و ائمه
عالم با یک جسم و حرکات و سکونت عالمیان و اودان در دایره
باب چهارم در ادب و تقاضای حاجت و در برقرار و برقرار
مراتب و فایده تعلیم از آن که بهتر که احقر چنان میگوید که چون
نبدی را بر خواندن روان یک نحو قوی و قدرتی حاصل آید و الا این
را بنیاد و نشانه بعد از آن بر سنجی دانش و محمدی که در تالیف
والد مرحوم و مضامین بحسب اسم اینها در روزگار و از آن پس
دلالت بر که اهل این حلقه چنان فی النجمله مضامین و نشانی
هم قریب الفهم است بر آینه این ترتیب فایده عجیب حاصل شده
شده بر خواندن آن معتبره اوست و این مثل تصانیف
ملاطوری و طهرا و ابوالفضل و مانند آن قادر خواهد گردانید
بوی الهی که قادر و توانا است و قدرت همه اهل قدرت اوست
گویند که آن کجا همی دولت را حرمی چند و بایستی پسند و در هر
اگر در تقیم و تعلیم این اودان بنده برزگان پسندیده نماید و نیایش

بسم الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم و درود سپرد بنی آدم صلی الله علیه و آله و سلم و صلاه و سجده ایست که جمیع
بطینین و ظاهریین میگویند و شاه محمد و بنی برادر بی و ده سیح الزمان
تا نوبت خاک راه ال محمد الرزق الله علیه و آله و سلم و درود سپردن
اگر چه کثرت تصانیف و شایان هنر پروردگارین میگویند که کار بیایی
سایده که بتألیف قوانین با مردم خوشه چین اجتنابی نماند و اما تیرتی
که بخاطر فائز این عامی پر معاصی آمده برای فایده عوام با قیام آورده
بمقصد عام مرسوم از این ای روزگار بدعای خیر امیدوار است تا بتدبیر
برین قاری بهاری حاصل نماید و در روز و روزه ضروری هر روز
بنویسد و مسلمان و مرانی نسخه افادت نماید و است میسر باب اول

والد آنچه داند عین مصلحت و سرپا چکست خواهد بود اول مرتبه بنظر
سری برداشته بود چون در نظر این عقیدت کریں و نیز در دیده
ابن سرور کار نمی بکار منوط شد نظر ثانی این مقدمات مصلح
بماند و زیاده را به مشق مظهر جویدهای حقی و جلی میان ظهور عیض
سکه ایند تعالی مود درستی این کتاب شدند بعد مود و صحت
شد عجب انکاشته سهو خطا را از بزرگان امیدوار عفو و عطا
معنی اکثر الفاظ بطور تفکوی ابن سرور بان و موجب تقسیم و فایده بنده
تعلیم و تفریم نمود اکثر توفیق و معانی لغوی و لغوی پر از دامن حبیب
و شوار نماید انرا مقام دیگر است و بطور فرنگ نوشته می شود برای
بتدیان است نه برای متنبیان که با لغت بنیاد وسیع و دارا
کتب کلان مثل مراجع و کشف اللغات و قاموس و رشیدی و
جهاکری و دیگر فرمها از ویراسته و منشی شده و تحصیل آن وقتی
می بابد که قدرت آن در طالع علم پیدا آید و این حرفی چند برای آن
قلم بند نموده که ابن سرور کار این را در وقت پذیرد و تا از کار تیرد
و اهل روز کار کتب سلف را مثل کلمات و بوستان از غایت

بجولانگاه: خائفانه بارگاه: دربار: حضور: جناب: باران:

جای: دیدار: درگاه: دربار: حضور: جناب: باران:

کارگاه: مکتب: ویتان: منزل: مجلس: بزم: انجمن:

کارگاه: مکتب: ویتان: منزل: مجلس: بزم: انجمن:

مجلس: نجیم: اسماء: قلعه: کو: شک: حصان: حصن:

مجلس: نجیم: اسماء: قلعه: کو: شک: حصان: حصن:

بار: قلعه: اسماء: صحر: زانغ: ویران: ویرانه: خزان: مدای:

بار: قلعه: اسماء: صحر: زانغ: ویران: ویرانه: خزان: مدای:

صوای: وشت: نامون: بیشه: باو: بیابان: منوله: برته:

صوای: وشت: نامون: بیشه: باو: بیابان: منوله: برته:

تینه: ووی: فصل: وسماء: قهر: اشیانه: اللت: واسباب: که:

تینه: ووی: فصل: وسماء: قهر: اشیانه: اللت: واسباب: که:

ور: عمارت: می: باشد: اکت: ایوان: کاخ: قهر: مشکوی:

ور: عمارت: می: باشد: اکت: ایوان: کاخ: قهر: مشکوی:

وروه: خانه: اشیانه: کاخ: خانه: شبستان: اشیان:

وروه: خانه: اشیانه: کاخ: خانه: شبستان: اشیان:

نیز اول در سهار عالم جهان کیهان افاقه کاینات
تکوین مخلوقات موجودات محذقات و این کوین
نشانی دنیا کتی پیچی سرای و هر دارالافتا
دارالقلب دارالفی عقی دارالبقا خلق حقایق غیب
بشهادت فضل دریم و شرح قایم دواضعات و قلبیات و را
اقلم دیان کشور ملک صوبه سرکان چکله بلده بقعه شهر
چکنمه قصبه پته موضع قریدیه مکان جای بقعه محل
محله سواد نواح ضلع آبادی آباد باوان معور چراگاه

راه طریق: سبیل: جاده: طرق: منتهی: شارع: مقصد:

ثابت: محروطمی: زنجیر: نخ: سبیل: کرده: دور:

بسته: با: سحر: با: لای: پست: زیر: پائین: فرو: شیب: فرو: و:

وزارت: وزارت: عمارت: خاک: خاک: کرده: شماره:

کمند: بمبار: نام: بمبار: مشهور: چهارم: در: از: چهار: طرف:

چهار: سمت: در: شش: طرف: صوب: جانب: جواب:

شرق: غرب: مشرق: مغرب:

مشرق: برآمده: از: طرف: شمال: شرق: برآمده: از: طرف: جنوب:

جنوب: شمال: راست: سبیل: کج: کج: مقابل: راست:

مشرق: کج: طرف: سبیل: ۲: برابر: ۲: مغرب: ۲:

نیمین شب چپ یار برابر پیش پس فصل
در امارات وقت عهد زمانه دور دوازده
دوم روز کار عصر یوم انجم نجم گهری ساعت
پاس روز بنام شب یار شکیباز و صبح نگاه
سحر علی الصبح با دعا و دعا دادن شام - امروز
دیروز و فردا پس فردا هر روز هر روز شب
شب و دوش هر شب تاریخ سنه خمر
شب و دوش هر شب تاریخ سنه خمر
شب و دوش هر شب تاریخ سنه خمر

نامہ و تخرج۔ ولد ابوہریرۃ اسفل اس علیہ خیمہ و مدیرہ

موتے روحانی ملک جبریل اسماعیل کی بل عوارل
جستہ نام ہرستہ نام ہرستہ نام ہرستہ

کروبی بسوی خودی را

یہاں جوین احمد نے ایک ناول "گلزارِ حیرت" لکھا ہے۔

پیش از این در این کتاب خورشید خورشید خورشید

منہا = جناب۔ قمر بدین بلال انجم بدیع نجوم = ستارہ

در اختراع کوکب بکوکب، عمارت و نوید و خج و شیرینا میرد
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶

درم و مرغ و خسته پی و هر جیس که یوان قلب سیل

بر کمال بهار و خان هر کانی فصل یازدهم در اسماء خلقت
ان بر چند وجه است: سماوی، هوایی، ارضی، آبی
خلقت آسمان در خلقت هوا خلقت زمین در خلقت
آبی و ظاهر مخلوقات قسم است: حیوانات، نباتات
حیوانات درینده خالی از چهار غفر نیست لیکن آسمان و زمین
و خلی میز کفنه شود و هر مخلوق را با اعتبار عاقل است غفیری
بان ام یا شد این اقلام بقلم آید که فهم مبتدی در وصول
ان متن آید فصل دوازدهم در اسماء خلقت سماوی
در خلقت کردن: سپهر زمان سماوی پنج بخش است
اسماء ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹
۱ رفرف: لامکان: سدره المنتهی: کریمیه: بهشت: جنت
۲ بام مکان: لامکان: مکان حضرت جبرئیل: کریمیه: بهشت: جنت
۳ و دوس: عدن: ارم: نعم: دارالقول: روضه: برهان: ...
۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹
۱۰ راف: اسماء: درخت: جنت: حسیه: ماوراء: ...
۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

باز شبانه بود و خورشید شکر و بکری بود و قمار و ناز

کشتن و عذاب و ترس و جان و خلیفه و نو و چو و منیر

کس و دایه و ربه و حلقه و چرخ و شکر و ناز

چرخ و شکر و ناز و حلقه و چرخ و شکر و ناز

حیوانات و حلقه و چرخ و شکر و ناز

در انوار و حلقه و چرخ و شکر و ناز

زین و نوز و نواز و حلقه و چرخ و شکر و ناز

یا جو و نوز و نواز و حلقه و چرخ و شکر و ناز

ب. دهن زبان من در شرح رخسار نجیب کشف

نیم موی زبان من در تصویر رخسار نجیب کشف

دوشن قلب لعل ساعد زنده اعلی زنده اعلی اسفل پیدا

باز در دوشن قلب لعل ساعد زنده اعلی زنده اعلی اسفل پیدا

دست گفت کف ریده فعل بر اعوشش گناه پرست

باز در دست گفت کف ریده فعل بر اعوشش گناه پرست

کشف اهل عالم صبح در کشت شهادت شبیه کیل دشتی

باز در کشف اهل عالم صبح در کشت شهادت شبیه کیل دشتی

خود بینر غنچه حق تر قوه تر قوی سینه حدیث است ناندی

باز در خود بینر غنچه حق تر قوه تر قوی سینه حدیث است ناندی

عظام فتنه غمزه کرم جیب پنهان شکم ناف کمر بیان

باز در عظام فتنه غمزه کرم جیب پنهان شکم ناف کمر بیان

بیایه تیریه شش قلب دل شیر مرده تنی کبد جگر طحال

باز در بیایه تیریه شش قلب دل شیر مرده تنی کبد جگر طحال

سیرت محده قم محده اعضاء روده جل آورد اسکنه بیکر کرده

باز در سیرت محده قم محده اعضاء روده جل آورد اسکنه بیکر کرده

مخرج اسفلت وک : دندان : سن : سن : سرش : ناب : لیست :
مربا : رانجی : بیاض : داشت : ۴ : ۳ : قاره : کیده : دلا : قورا

ملله : یک : روی : خده : غلله : رخاره : رخ : چهره : کله :
مده : یک : چهره : ۱۰ : ۳ : رخاره : ۴ : ۳ : چهره : کله

د : صید : پشای : جین : سیای : صید : مشقیق : ارده : قور : برکات :
نیش : ۴ : ۳ : ۱ : ۵ : کپنی : ۵ : ۴ : ۲

حضره : دیده : چشم : عین : مردم : سواد : چشم : بیاض : چشم :
۳ : اکله : ۴ : ۳ : نلی : چشم : تپا : سی : سید :

نخ : چشم : قره : غینه : شمله : عکوت : مشنه : سکنه : بقیه : حلیده : بدر : حاجه :
پرد : چشم : ۲ : ۳ : ۴ : ۵ : ۶ : ۷ : ۸ : ۹ : ۱۰ : ۱۱ : ۱۲

الف : بنی : ایرو : بی : دیرو : بنی : همزنی : اذن : سر : گوش : نرم : گوش :
بنی : ۲ : برده : دیوار : بنی : سولج : ۱ : گوش : ۱ : قول : کان :

بن : گوش : صاج : ۱۰ : صاج : سبلی : کلونه : مای : حلق : حلقوم : کاک : ترک : مری :
نجه : سولج : دی : ۲ : کدی : کله : ۲ : ۳ : ۴ : ۵ : ۶ : ۷ : ۸ : ۹ : ۱۰ : ۱۱ : ۱۲

فقانه : غنی : حاجب : سبلی : بروث : بحیه : ریش : محاسن : نفث :
کله : غنی : موده : ۲ : ۳ : ۴ : ۵ : ۶ : ۷ : ۸ : ۹ : ۱۰ : ۱۱ : ۱۲

دست خنده به لبی بگریه جفا نمود وقت در مره بخار خندان
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری

در خج تمامه حال کسج فصل شو بود سودا و بختیله اید و منته
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
در خج تمامه حال کسج فصل شو بود سودا و بختیله اید و منته
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری

در خج تمامه حال کسج فصل شو بود سودا و بختیله اید و منته
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
در خج تمامه حال کسج فصل شو بود سودا و بختیله اید و منته
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری

در خج تمامه حال کسج فصل شو بود سودا و بختیله اید و منته
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
در خج تمامه حال کسج فصل شو بود سودا و بختیله اید و منته
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری

در خج تمامه حال کسج فصل شو بود سودا و بختیله اید و منته
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
در خج تمامه حال کسج فصل شو بود سودا و بختیله اید و منته
مهری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری

عنايت شفقت بهر ياني توانش دوستي بهت دوست

۳ ۵ ۶ دستي ۲ ۳

اتحاد و داد و ولا تو دوست حلت در فاني جزا حاصل از اتحاد

۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

اعمال و خشم غلب حرف ترين ها سنايم عبرت

۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

باک يقين گمان ملامت زرد گي مکلف اندوه غم فني

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

فيجور غرور نخوت دهن خروي خود پرستي سرکشي سرنايي

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

پشتکبار عونت سرخي حقوق ابد غرور احاج بجا جت

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

سراحت قول عهد پيمان قرار اقرار انکار عذر عذر عذر

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

پيام سوال جواب دشنام تحين افرين خند شام شام

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

۱: فراغت: ۲: خست: ۳: شوکت: ۴: سطوت: ۵: شکوه: ۶: تندرست: ۷: رفعت: ۸: محال:

درست: ۹: حمت: ۱۰: دهم: ۱۱: ۱۲: قدر: ۱۳: مرتبه: ۱۴: بندی: ۱۵:

۱۶: بگشت: ۱۷: اقبال: ۱۸: احوال: ۱۹: کرم: ۲۰: عزت: ۲۱: طاعت: ۲۲: بلاغت: ۲۳: حجت:
۲۴: سرداری: ۲۵: اقبال: ۲۶: بزرگ: ۲۷: ۲۸: ۲۹: ۳۰: ۳۱: ۳۲: ۳۳: ۳۴: ۳۵: ۳۶: ۳۷: ۳۸: ۳۹: ۴۰:

۴۱: اطلاع: ۴۲: هدایت: ۴۳: افتاد: ۴۴: لذت: ۴۵: اراده: ۴۶: غم: ۴۷: تجارت: ۴۸: قعد:

۴۹: جبر: ۵۰: رهایی: ۵۱: اراده: ۵۲: قدر: ۵۳: حکم: ۵۴: عهد:

۵۵: رفعت: ۵۶: رخص: ۵۷: حکم: ۵۸: فرمان: ۵۹: اراده: ۶۰: سبده: ۶۱: طوطی: ۶۲: شاستی:

۶۳: رحمت: ۶۴: حکم: ۶۵: ۶۶: ۶۷: ۶۸: ۶۹: ۷۰: ۷۱: ۷۲: ۷۳: ۷۴: ۷۵: ۷۶: ۷۷: ۷۸: ۷۹: ۸۰:

۸۱: ۸۲: ۸۳: ۸۴: ۸۵: ۸۶: ۸۷: ۸۸: ۸۹: ۹۰: ۹۱: ۹۲: ۹۳: ۹۴: ۹۵: ۹۶: ۹۷: ۹۸: ۹۹: ۱۰۰:

۱۰۱: ۱۰۲: ۱۰۳: ۱۰۴: ۱۰۵: ۱۰۶: ۱۰۷: ۱۰۸: ۱۰۹: ۱۱۰: ۱۱۱: ۱۱۲: ۱۱۳: ۱۱۴: ۱۱۵: ۱۱۶: ۱۱۷: ۱۱۸: ۱۱۹: ۱۲۰:

۱۲۱: ۱۲۲: ۱۲۳: ۱۲۴: ۱۲۵: ۱۲۶: ۱۲۷: ۱۲۸: ۱۲۹: ۱۳۰: ۱۳۱: ۱۳۲: ۱۳۳: ۱۳۴: ۱۳۵: ۱۳۶: ۱۳۷: ۱۳۸: ۱۳۹: ۱۴۰:

۱۴۱: ۱۴۲: ۱۴۳: ۱۴۴: ۱۴۵: ۱۴۶: ۱۴۷: ۱۴۸: ۱۴۹: ۱۵۰: ۱۵۱: ۱۵۲: ۱۵۳: ۱۵۴: ۱۵۵: ۱۵۶: ۱۵۷: ۱۵۸: ۱۵۹: ۱۶۰:

۱۶۱: ۱۶۲: ۱۶۳: ۱۶۴: ۱۶۵: ۱۶۶: ۱۶۷: ۱۶۸: ۱۶۹: ۱۷۰: ۱۷۱: ۱۷۲: ۱۷۳: ۱۷۴: ۱۷۵: ۱۷۶: ۱۷۷: ۱۷۸: ۱۷۹: ۱۸۰:

۱۸۱: ۱۸۲: ۱۸۳: ۱۸۴: ۱۸۵: ۱۸۶: ۱۸۷: ۱۸۸: ۱۸۹: ۱۹۰: ۱۹۱: ۱۹۲: ۱۹۳: ۱۹۴: ۱۹۵: ۱۹۶: ۱۹۷: ۱۹۸: ۱۹۹: ۲۰۰:

۲۰۱: ۲۰۲: ۲۰۳: ۲۰۴: ۲۰۵: ۲۰۶: ۲۰۷: ۲۰۸: ۲۰۹: ۲۱۰: ۲۱۱: ۲۱۲: ۲۱۳: ۲۱۴: ۲۱۵: ۲۱۶: ۲۱۷: ۲۱۸: ۲۱۹: ۲۲۰:

۲۲۱: ۲۲۲: ۲۲۳: ۲۲۴: ۲۲۵: ۲۲۶: ۲۲۷: ۲۲۸: ۲۲۹: ۲۳۰: ۲۳۱: ۲۳۲: ۲۳۳: ۲۳۴: ۲۳۵: ۲۳۶: ۲۳۷: ۲۳۸: ۲۳۹: ۲۴۰:

در محال اشکال است اسان تعجیل بحالت رفعت و بیزمان خیر و درنگ

۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

ترقیه: تا غرض حاصل، تعلل و توقف نباشد و بهر حال از خانه نجات

۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

در سبک: نور بزم در آنجا که نور یک و در سه چهار پنج شش

۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

در هفت: بهشت نه بند و ده یازده و دوازده سیزده چهارده

۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

پانزده شانزده هفده یازده دوازده سیزده چهارده

۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

پنجم: دومست سیزدهم بست چهارم بست پنجم ششم

۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

بست هفتم بست ششم بست پنجم بست چهارم بست پنجم

۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

سی و چهار سی و پنج سی و شش سی و هفت سی و هشت سی و نهم

۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

سجده نعت منقبت پسند اندر زلف صحت و عطر افسون جا
۴ ۵ ۶ نعت ۴ ۳ ۲ ۱ به کائنات جان
سخن نکره تدبیر علی بن ابی طالب علیه السلام حاصل محموله خواجه اندیشه داخل
۴ مکر مدبر علاج بهایه حاصل محمول ۴ امیر و انبیا
حیرت یغما غنیمت خزینه دور و نیر، ذخیره خزانه گنج ابدان خوش
خوار و ۴ ۳ ۲ ۱ تدارک و حیرت خزانه رنج بهیبه پیر
بیز بسیار بصاعت سرمایه رخت سامان سود خایده نفع مانع
۴ ۳ ۲ ۱ ۴ ۳ ۲ ۱ ۴ ۳ ۲ ۱
ریا دود خار و خراش گزاف کرد، پند نقد قرص، دام سودی
زنا و نونا خور گزاف گزاف نقد قرص سودی
قرص حسنه معاصره خیرانه منزع، داندان، قیمت، چینه نموده
۴ ۳ ۲ ۱ ۴ ۳ ۲ ۱ ۴ ۳ ۲ ۱
دن، حوائز، کرانه کرانه سبک افرازان آلاء من، موانع و من
دن درن گزاف، ساری ساری سبک افرازان دوس خشت
دست فاعله دوزخ نردنگ کرده، نین ز سرگ، دینار و شکر
۴ ۳ ۲ ۱ ۴ ۳ ۲ ۱ ۴ ۳ ۲ ۱

بشتاد و پنج بشتاد و شش بشتاد و هفت بشتاد و هشت بشتاد و نه

نود و یک نود و دو نود و سه نود و چهار نود و پنج نود و شش نود و هفت

نود و هشت نود و نه صد و یک صد و دو صد و سه صد و چهار صد و پنج

صد و شش صد و هفت صد و هشت صد و نهم صد و ده صد و یازده صد و بیست

صد و بیست و یک صد و بیست و دو صد و بیست و سه صد و بیست و چهار صد و بیست و پنج

صد و بیست و شش صد و بیست و هفت صد و بیست و هشت صد و بیست و نه صد و بیست و ده

صد و بیست و یازده صد و بیست و بیست صد و بیست و بیست و یک صد و بیست و بیست و دو

صد و بیست و بیست و سه صد و بیست و بیست و چهار صد و بیست و بیست و پنج صد و بیست و بیست و شش

صد و بیست و بیست و هفت صد و بیست و بیست و هشت صد و بیست و بیست و نه صد و بیست و بیست و ده

چهل چهل یک چهل دو چهل و سه چهل و چهار چهل و پنج چهل و شش

۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶

چهل و هفت چهل و هشت چهل و نهم چهل و ده چهل و یازده چهل و دوازده

۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳

چهل و چهار چهل و پنج چهل و شش چهل و هفت چهل و هشت چهل و نهم

۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰

چهل و ده چهل و یازده چهل و دوازده چهل و سیزده چهل و پانزده چهل و شانزده

۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷

چهل و هشت چهل و نهم چهل و ده چهل و یازده چهل و دوازده چهل و سیزده

۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴

چهل و یک چهل و دو چهل و سه چهل و چهار چهل و پنج چهل و شش

۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱

چهل و هفت چهل و هشت چهل و نهم چهل و ده چهل و یازده چهل و دوازده

۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸

چهل و یک چهل و دو چهل و سه چهل و چهار چهل و پنج چهل و شش

۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵

[illegible]

بسیب - مرمان جوان منشایب - بمحضت برابر کمالان - برتر شهبان - شا
لم حراان م م جایر ک کلالن برمر یاد

قبیلہ بادشاہ ملک شہ سلطنت خاں ما جدرہ صابو

١ ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

مشہور خانہ کتوبرستان تاجو دیر مایبہ منیبہ امیر الامراختی الملک ز
بابین منیب سرکار ملکہ سرکار

صد الفقدان ما ظر ستمت کو تو ال عسرت حواصہ - پہلی پہلی بندہ

سرکار و بیستون، مازک و توال - ۲ حب علام

۱۳ مارچ ۱۹۷۲ء

نہ قمر بہت تبار ورومان: خاندان: خانان: جسر: خوش: دامن:
مرد کی لکیر: ۴ ۱۰ ۲ سسرا: تات

۴. جیسے کہ خیر پوری خوشن، مادہ والدہ پیرز قند کا: الہاجی۔

باب ۲۰ در خرید و فروش

۱۰ اخوت برادران: ۱. خوان، ۲. دختر صبیته، ۳. پناست، ۴. سوز و ریز، ۵. خلفه

م م د ر س

قبيله شمع مشعل كجيد منكا پند منقاح قفل عبره

قبيله شمع مشعل كجيد منكا پند منقاح قفل عبره

عزال پرويزن اسيا بادش باديزن تابزن

چيله م يكم نو

ديكان گزغان رنجير قبه جوزه دوک قطا جوال

چيله گزايي رنجير بل كويو نفا كوز

چاك جاروب پاچلدستي پاچاك صحراي كنجي ميزان پلم

كاسا نسي سوزمي اوپلم لوبلا اوله خيال گاردي سرار بل

شاهين ووده دن دسته اشتعاك دار قفص كند

چو سرور دوا دوا دسته او فسانا جلال

ملي كردون سنگ خاك فلاح فلاح مجني حجر

چو كردو سنگ خاك كويي

قيدان خوس ناقوس جلاجل عداق ن حاك

ناني كهنه سكه جهاچكه

موجني تشنه گرسنه عشق بكم صم بند قيد صفيق

موجني پيا تشنه گرسنه عشق بكم صم بند قيد صفيق

فصل ثور عرابیه و فصل بیستم هشتم در اسماء اللات و لوازمات
 یکا رویره - خجسته - دشنه شمشیر - حام - تیغ - سیف

جشن اسیر دستگیر پیران بی پایان کاروان باز

چرخ چرخ استار قوم اهل تیره میرزا سید شمس

مرزا - معل - حکیم - طیب - رفعت - زمار دار - بقال - مهاجر

بادشاه معل دیوان متی - بخشی - قاضی - چودری - قاضی

بیادش - تیره دوست - باغبان - کدیور - واربا - رفته

سید باف - صراف - نداف - حلاج - عصار - روغن

درد در دگر - بخار - معاد - خراطی - حجام - ابله - گار و

حیات - عطار - برادر - گمانگر - حوا - چو - سبزه -

این درخت شجره نخل گلبنی بهال سرده شمش و
روشن درخت ۲ بود ۳ سر و شمش ۴

اصل ۱ صول ۲ پنج قریه شخ برگ پته تخم ریشه
۳ سر شخ ۴ پشته ۵ پشته ریشه

شکوفه بخیه زرد خاد گل بهر سمره پر و ده چوب

شکوفه شیره ملی و شایه بهر پشته ۲ مرجهانا

میلان ۲ کیکل جاون ۲ درخت داران زبیده ۲ حرا حرا می

نیل ۲ جانی درخت بهر ۲

۲ امله ۲ شکر ۲ کاه ۲ علف ۲ گل عصف ۲ حرا حرا حل

۲ زرد ۲ شکر ۲ کاه ۲ علف ۲ گل عصف ۲ حرا حرا حل

۲ الکر ۲ امارد ۲ اسپاتی ۲ ابخیر ۲ شمش ۲ متقی ۲ نارنج ۲ ترب

۲ زرد ۲ کاه ۲ علف ۲ گل عصف ۲ حرا حرا حل

۲ امارد ۲ ترکاری ۲ جیار ۲ باورنگ ۲ کدو ۲ خورده ۲ بادا ۲ جان

۲ زرد ۲ کاه ۲ علف ۲ گل عصف ۲ حرا حرا حل

۲ زرد ۲ کاه ۲ علف ۲ گل عصف ۲ حرا حرا حل

۲ زرد ۲ کاه ۲ علف ۲ گل عصف ۲ حرا حرا حل

صفا - علم - تفکرات - بذوق توپ - کوزه - رمل - جزایر - کمان
چرخ - بند - بند - ۲ - توپ - کوزه - رمل - جزایر - کمان

توسعه - تیر - خدایان - پیکان - سپهر - ترین - جوش - حقیقت
۲ - بند - ۲ - پیکان - ۲ - رمل - ۲ - جزایر - ۲ - کمان

زده - شنا - خود - ترک - حاج - تاربان - سق - قریان - چرخ
۱ - پیکان - بند - پیکان - کوزه - ۲ - پیکان - بند - پیکان

چرخ - جلد - خوشه - حب - دلیلی - زخم - پیکار - کارخانه
۲ - پیکار - ۲ - حب - ۲ - دلیلی - ۲ - زخم - ۲ - پیکار

ماوراء - عریده - خور - نفرت - فتح - فروزی - صلح - راستی
۱ - ۲ - فتح - ۲ - ۲ - صلح - ۲ - راستی

آدم - درای - انفصال - فیصله - تربیت - شکست - گریز - جزایر
۳ - فیصله - ۲ - شکست - ۲ - گریز - ۲ - جزایر

فصل - بست - هم - در - اسماء - گلشن - عاشق - حیره - جات - و ترکاری
۲ - فصل - ۲ - گلشن - ۲ - عاشق - ۲ - حیره - ۲ - جات

بوستان - گلستان - بهارستان - حدیقه - روحیه - روضه
۲ - بوستان - ۲ - گلستان - ۲ - بهارستان - ۲ - حدیقه - ۲ - روحیه

گلزار - ریاض - مرغزار - چمنستان - چمن - حیابان - سبزه
۲ - گلزار - ۲ - ریاض - ۲ - مرغزار - ۲ - چمنستان - ۲ - چمن - ۲ - حیابان - ۲ - سبزه

و نه گنج و قفسه خشت کوه سنگد چو از بدت ابر کمال
در آینه دلش یواز بهتر بخت و رها

یا قوت لعل ز رزق و نوره نسیم نس روین اشرفی
یا قوت لعل ز رزق و نوره نسیم نس روین اشرفی

درشت این مرد پند بیلج مراد می قوس حصا
نوع و به ۲ غنم

سنگیزه خردیره و زای به نسیم در دله می آتش نامه
۲

نوحان دود شراره شرر شراره شعله زبانه زکال
در بران ۲ غنم

دانش خاکستر سمنده نسیم چرخ پری مهل نسیم
۲ نسیم نامه بیاورد

در اسماء ابی ولایت که از خلق دار و باران ابر نیغ ابر نیغ
نسیم نسیم ۲ نسیم

نسیم نسیم نسیم نسیم نسیم نسیم نسیم نسیم
نسیم نسیم نسیم نسیم نسیم نسیم نسیم نسیم

کشتیر قاتل بیل: نوک: در چینی: فلقل کرو: قلقد ندر انکوره:
دعا: نوک: اللی: نوک: در چینی: مرچ: بیل: نوک:
اسماء: چیداد: دیر: شهر: و: سوف: اند: شربت: و: فاء: شربت: میوز:

و: روغن: بادام: احمد: ما: خواه: خار: خاک: عل: الی: الی:
اجام: ۲: نوک: شهر: ۲

شکین: خور: کاسنی: علف: نوک: بادیان: خرد:
سبب: جای: ال: کاسنی: نوک: ۲: سوف: رای:

اصل: الو: رب: الو: نفع: کلقد: سده: نام: رده: الی:
نفع: نام: ارد: یوز: کلقد: سده: نام: نام: الی:

پلیه: رود: بیل: سیاه: بر: سوان: شمر: الی: الی: الی:
بر: الی: الی: الی: الی: الی: الی:

مور: الو: جفت: غاب: حیار: کلقد: سنا: الی:
عنا: سنا: غاب: کلقد: سنا: الی: الی:

طبا: شتر: فصل: در: اسم: جوار: رانی: کل: خاک: عباد:
مبسی: الی: الی: الی: الی: الی: الی:

بی علم باشد پس درین نسخه بطوری تحریر یافت که در مختصر فایده طول
بجهد ابراجد و برادمان حیدان در شرار نباشد از کاتان اید اندازد که
در ترتیب رقم حرف نهم باشد که برای معنی موجب فایده قاریان نوا موز خواهد بود
چنانچه که تشریف مصدر اول با صیغه و مست و منفی به شرح واحد و شتم
در جمع فاعل و متعول و متکلم و ازین ترقیم یافت دیگر تعاریف و بمقادیر
بمیزین مرقوم از مبتدیان کردن نماید و اینهم مصدر بر آمد مصدر در فارسی
اینست که در آخرش دن یا تن میباشد چنانچه آمدن در متن و دادن
و گرفتن و مانند آن داله عالم بالهوا ب آمدن مصدر لازمی نه فعل اول
در صیغه واحد و جمع و غایب و حاضر و مجرب و متکلم و مثبت و غیره آمد
صیغه اثبات ماضی غایب یا صیغه نفی واحد غایب اند صیغه اثبات
ماضی جمع واحد مخاطب حاضر آمدید صیغه اثبات جمع مخاطب حاضر
آمدید صیغه نفی جمع مخاطب حاضر آمدی صیغه اثبات ماضی و متکلم واحد
نادم صیغه اثبات ماضی جمع متکلم واحد نادم در اثبات و نفی فارسی
ست تفاوت نون که یافته در اول هر صیغه که از دست نفی برود چنانچه
آمد اثبات ماضی علی بندا القیاس تشریف متشرع و علم کرد شد واحد جمع

می آید باشی می آید یا شیم تو می آید یا شیم تو می آید
خواهد آمد خواهم آمد تو می آید یا شیم تو می آید
یا ام می آید تو می آید یا شیم تو می آید یا شیم تو می آید
نمی آید یا شیم تو می آید یا شیم تو می آید یا شیم تو می آید
جمع حاضر تو می آید یا شیم تو می آید یا شیم تو می آید
بعد شرح می آید یا شیم تو می آید یا شیم تو می آید
که مثل شوند معانی و مطالب مفهومی مختلف بموجب عرض تحریر و توبیر
آید اول در بیان کلماتی که در آنهم بطور ضمیمه سطر شود آن اینست
تقریباً می آید یا شیم تو می آید یا شیم تو می آید یا شیم تو می آید
شدم شدم کلمات که بمعنی آید است مستثنی است از این
با صیغه های استقبال خواهد خواهد خواهی خواهم خواهم تو می آید یا شیم تو می آید
معلوم او غایب شود نشود نشوی شوی شوم شوم شویید شویید شوم شوم شویید شویید
کلمات متفرقه و مفرد از آنرا که در ترجمه چه است چه چندان
چندین چنان چنین آن این این این از ایشان از ایشان اینجا
اینجا از اینجا اینجا کی نه کجا کس کس خود اینکس اینکس

بجای خرد می طلب و تکلم و اثبات و نفی در همه صنوع می بهمان طور است
و در تعریف اول مذکور مرقوم ابتدا تعاریف و گویا اختصار فقط از صنوع اثبات

مدرج نموده و نکته مذکور است که در حرف یا علامت واحد
مخاطب هر دو علامت جمع مخاطب حاضر و میم فقط دام علامت ^{تکلم} واحد است

و میم و این جمع تکلم از هر یک یا ضمی در میم با کلمه می چنانچه می آمد می آیند
می آیند می آمد می آیند از هر یک یا ضمی میم یا ^{استوار} میم می آیند می آیند

~~می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند~~
می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند

می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند
می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند

می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند
می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند

می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند
می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند

می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند
می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند

می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند می آیند

[illegible]

شما هرگاه لید اکنون حال ایدون باز برتر ترانه خرد اعم الله
الاه و گرنه اگر خید هر چند بکین ما فیکف لکرا بیدیم رجا
مذترب توقع لدم سترم قدغن تا بید نفید تبه چون اینم معلوم
بندی داده اید بعد بنای ابواب بر میان خید ضیو از مقدمه بار
راول بر ضیو تعریف کلی شده بموجب بمان ضیوع کردان بایز
الفاظ متفرقه را شامل نموده از بندی پرسند تا ادا شنای ترتیب
الفاظ مفوده شود بر معانی عبارت قدرت یا بدوان ایت
رسان ضیو مصدر ضیو ای رفت ضیو ای استمراری کلام می میرفتی
ضیو می با ضیو مصارع و غیره بهای میورفته ضیو
با کلمه بود رفته بود ضیو امر مبروم رفته باشد ضیو استفعال
خوابد رفت ضیو حال روزه روندگان مفعول در شی ضیو هم
ضیو حال با کلمه می میرود ضیو امر حاضر بر ضیو هم مروج هم فاعل
روند روندگان مفعول در شی ضیو هم مست بود کردان بر لفظ
الفاظ و کلمات مناسب است که شامل بر ضیو خواهد بکنند و مرتبه
کرایدن ایت جایزه از با بخارفت از بجا رفت در با بجا
در با بجا

[illegible]

بیفتان میفتان افسردن افسردن افسرده افشارد
افشارده بافرا مار او یختن او یخت او یخته او یزد
او یزده با دیر ما دیر ^{جای} افشاردن افشارده افشارد
افشارده با افشاردن افشاردن افشارده افشارد
افشارده با افشاردن افشاردن افشارده افشارد
افشارده با افشاردن افشاردن افشارده افشارد

[illegible]

بخشد بخشد بخشد بخشد بخشد بخشد بخشد بخشد
 بسته بسته بسته بسته بسته بسته بسته بسته
 برسد برسد برسد برسد برسد برسد برسد برسد
 برارد برارد برارد برارد برارد برارد برارد برارد
 بر بر بر بر بر بر بر بر بر بر بر بر بر بر
 بر خیر بر خیر با خن با خن با خن با خن با خن با خن
 بار بریدن بر مید بر مید بر مید بر مید بر مید بر مید
 بافت بافت بافت بافت بافت بافت بافت بافت
 بال بال بال بال بال بال بال بال بال بال بال بال
 بر شد بر آمدن بر آمد بر آمد بر آمد بر آمد بر آمد
 بار رس بر رس بر رس بر رس بر رس بر رس بر رس
 بر رس بر رس بر رس بر رس بر رس بر رس بر رس
 بر داشت بر داشت بر داشت بر داشت بر داشت بر داشت
 پذیرفت پذیرفت پذیرفت پذیرفت پذیرفت پذیرفت پذیرفت
 پوشید پوشید پوشید پوشید پوشید پوشید پوشید
 پوشید پوشید پوشید پوشید پوشید پوشید پوشید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آنچه خود را مستعد اظہار طوع و نحره و قدره پس از دعای طوع و نحره
مائید القاب مادر سایه طیف پایہ والدہ صاحبہ منفقہ مکرمہ

بر تارک فرزند آن خمد و مستدام با و ادا بقیامت و کثرت ^{در طلب} ت را کلام
جانی فدویت ^{جدا} گزین کرد اینکہ مردی بیدار و آفاق والدہ صاحبہ جدا شد
گلہای کور تش و قیامت از بیت تارک کتفا خسته مود و ضعیف

بیدار و آفاق ^{کلان} برادر ^{کلان} اخوان صاحب کفایت مہربان آیند گاہ برادران
ست بعد اظہار مراتب ^{سامی} و شمای اوراک در دست محاسن
کہ زیاده از حدست مکشوف غیر عفو بدیر میکردند اگر احوال
قبیلہ فیرسان مظهر جود والا حان سلمه از حان بعد تقدیم مراتب

و شمای حصول استقامت خدمت فیصد جت مود و ضعیف
ضای میکردند القاب ^{برادر} برادر خود برادر عزیز از جان بھایت
بعد شتیاق ملاقات بھت سگات کہ مزیدی بران ترصد
مشہود خاطر بنمایید برادر بجان برابر بلکہ جان خوشتر محمد غابد
حفظ الہی بعد شتیاق ملاقات بھت ایات مطالعہ یا ذالہ
عمو صاحب خداوند خدایگان مصدر جود والا حان سلمه الہی

جست و جست قدم دودار سیمات ابلار و کار و معدا قرانین
نیتین که لدر بر گمان کرات نشان صورت ظهور پذیرفته دخل
بیجا خلافت این ادب است نظر باینده مراتب ایمان انکسار یافته
و ادب نیست در ریخته تخریرش برداخته القاصیب است اما در
حقایق علوم کاشف و فایق علم معلوم حضرت مولوی قاسم علی
بعد از ای کلامه بندی و انکشافی پرستندگی مروض بیدار و انکشاف
شعاع پناه تهر دستگاه فلانی حفظ عرضی در بند گذشت که
ملت گشت می باید که مولود به نظیر چگونگی حالات مطلع نموده
باشند زیاده انکشافی به بنیاد حب و بند خداوند خدایگان
خل طیل رحمت ایرد سبمان حضرت ولی نعمی حب بر سر مریدان
مخلد و مستدام باد صدی فلانی بعد از ادب تسلیات فراوان و کلام
بی پایان مروض با بی هزار بخلائی میگرداند انکسار پس بر سر
قره العین و حمایت ایردی بوده شاد کام باشند بعد از عینه
که دوام و دربان و دل است مکشوف خاطر غریب باد ایضا بر جود
ندالایصار فلانی را در عمره و قدره پس غای طومری مطابق

بقدر ادا بیکه شایان مراتب است عرض نماید از قاپ حکم همواره
الکس که ان بیاض رماض در روح افزای مظهر اعجاز سبحانی پاد
بعد ادا ی دیانت موا ملت دایمی بیاحت که قلم تجریر ان سر کوه
خج بداد است میسار و مکتوف ضمیر گردانیده می آید اتفاق است
و فتر بنحور ان هنر پرورش در قیام مالی لکار ان حلاصه کلمه
پر داران روزگار بر هم افروز و حصول کشت اگرانیده همیرین این
بدو کلمه لطف افزای صیانت طبع دین سراپا بیار می شده باشد
بعد برگشتن میسار و مکتوف ضمیر گردانیده می آید اتفاق است
محکم شریعت ظهور بوجود کرامت مظهر مروج قوانین شریعت
بنور محی مراتب مرتضوی ربیب کبریت پیر باد و پس از
تبلیغ مراتب شریعت و انکسار و تمجید قواعد حضور و انقضاء که شیوه
قدوت نهادن روحیت آثار است بوضع میرساند الهام شریعت
پناه طریقت و دستگاه رجب بخت صمیم ان شریعت پناه وصول
شد بر حقایق مرقومه اطلع دست فرادانیده هم نام حصول
ملقات جسمانی بر طریقه مواضات فرحت آیات محتوی برای

بداد بی ادب است که شیوه فدویان را نسخا اعتقاد است
 مروض مای فیض برای میگرداند و القاب مستیره کلان همشیره
 حاجه نفقه کرده اسم در پرده عصمت است بمقتضی نفقه و تمیز و درود
 کرامت ابد و فرموده صد که همواره بترقیم و ترسیل صحیفه شریفه
 و روحان بنموده باشند که لکنی خاطر انداخته است القاب همشیره
 عصمت بی عفت و دستگیری همشیره غریزه حفظ و مصلحت
 مست از افرحت می گویند کون حاصل است مستم که همواره
 بترسیل و حجت نامجات همه چگونگی حالات مسرور و ریاضت پسند که
 بر آن حوشی بمران ترسد است زیاده چه بر طراز و القاب است
 اینخانه بادل یگانه در حفظ امان ایرودشان باشند خط مر
 حقایق سدرجه معلوم کردید می باید که پوسته بتجرب حالات اینجا
 مطمئن بنموده پسند که و بجای حاصل می شده شد زیاده چه بکار
 القاب همشیره به نب ایله حانه محرم اسرار سراج افکار
 سدرجه تکی مقالات شمایی استفاوه حدت و الاران و بی
 از حد دانسته جرض مطالب می پردازد و اراداً صاحب سراج من

اولی سرور عنایات کبریا مدام بکرم عظیم ایند و کرم بد است
بوده کامروای مرادات داری باشند بعد اوعیه حاجیه مطالع
مطالب رقوم کرایند اقباب و ادب متخوف رنگ بهار گلزار رشک
فرخار باخشیهای روز افزون مقرون باشند بعد ابرار راه و نام و در دل
شید اوار بمطلبی پردازد الهام گل گشتن محبوبی رنگ و بوی
خونی چنین رنگین ادا می ابروی انجمن در بای جان نوار عاشقین
و سرور متوقان باشند بعد ابرار ساز و در پیش و صداقتی
الغاب و ادب عاشقی صبح صادق روز عاشقی شفق شام و آفتاب
رقت را انیسهای یار همواره خلوت باب کلفت و الفت باشند
بلند حرف طاری صفایان سرمد میدان به نته پردازی احوال دل و جان
بگرآید الهام و لغز رسد مراد یادگار مجنون و فریاد و جسته
همیشه با توفیق و دوق باشند بعد از ولیدی رجان فرای روی خام
رقم براتجربید غایت اقباب بزرگان و بزرگان از طرف فقر
حب القوا ملا دانر با سلمه ای اقباب ملازمانی بمواجب
فوریات سیادت و سنگاه شرافت پناه میر مکارم علی بیست

کار فرمایش این جور سرور و نشان داشتن سرور خاطر
 آوردن است زیاده انقباض و بخش ذات تقدس ایات
 مظهر فیض الاهی مطلع اولد ما نشانی حضرت شاه حبیب و قبله لایم
 بعد تمجید مراتب عبودیت و انکسار و از روی ادراک و درک
 مواجعت کیمیا حاصیت که خلاصه مطالب عظیم است مشهور
 رای ندین و خاطر هرگز نمیبرد اندک انقباض و ادب است
 ذات تقدس ایات مظهر فیض الاهی مصدر فضایل ما نشانی
 سایه احوال بر کمال ایزدی ظل تعفلات بیعیایات سمدی
 مجموعه علم و عمل مرکز ارباب ملل و نحل مع کمال است بی پایان
 مجمع فیوضات فراوان حضرت مخدوم حبیب و قبله و بعد مکرر
 محترم دام فیض ابد الابرار که در معارف و عقده کت بهر حال
 بوده بر سفارش مستفیضان عقیدت نشان با و بعد تقدیم لوازم
 عبودیت در تجمیع مراتب عبودیت مطالب عرفی بموضع وصول
 یا آرد و انقباض و انقباض و نقش طرز صمیمیت و تمیزی
 تریده نجات بندگی ستوده مقال بر گردیده احوال منظر انظار تعفلات

خداوندان تحت از طرف ملازمت بطریق عرضداشت عرضداشت
کمترین خانه زادان عقیدتشان پیای ادب ستاده بروض فیض یابان حضور
لایع التود که برج سلاطین هفت کشور و خواقین بر دیگر است میرساند الهام
خانه زاد بلا اشتباه محمد بنه فوق عبودیت بر زمین خاکری ماییده
و چنین عقیدت حیا پذیر بر زمین جانپاری گردانیده دره وار بموقف
عرض شرف اندوزان محفل سپهر قرین و مستفیضان انجمن هست این میرساند
الله شامه عرضداشت کمترین امال محمد سعید بعد ادای ادای مراتب
گوشش تسم که سجیه رصیه فردیان عقیدت تهم است بروض خاکفان غنیه
دولت و اقبال و حاشیه شمعان بن طجاه و جلال میرساند الهام
عرضداشت شاعر عبدالغفار کلاشته گلای خلوص و انوار را طراه
عماد افتخار نموده بروض بهره اندوزان محفل عظیم بیرون توهم مستعدان
نواب عجبنا بی حجاب صاحب عالم و عالمان که ملجای مستعدان
روی زمین است میرساند انوار حکیم عرضداشت کمترین نام
پرورده ای را سوخت نام محمد یار بعد تقدیم مراتب صراحت
و انوار و نیتیم رواق حضر و افتخار بموقف محرابان ابوان دو
و شهر یاری و حجابان سراپرده عفت و بخشایری نواب تقدس

انقباسی شمع است و نور پناه فلا فی در حفظ الی باشد ایضا
 شمع شمع فلا فی حفظ انقباس عالم فعلت و کلمات
 دستگاه و روی طالب علی بن فیت باشد ایضا و فایل انقباس
 کلمات ماب محمد باقر محفوظ باشد و انقباس حکیم حکمت و صدا
 دستگاه حکیم احمد علیان حفظ اندک انقباس علی امانت پناه
 فلا فی بن فیت باشد انقباس مقصدی مرور غیر انقباس فلا فی محفوظ باشد
 ایضا خصوصیت دستگاه فلا فی حفظ انقباس مهابت که اهل
 عزت باشد عزت نام حفظ انقباس اهلکار بی که فی الحقیقت
 عزت و قرب داشته باشد حکمت و مالات دستگاه
 محفوظ باشد انقباس خدنگار سر مستحسن اندک فلا فی حفظ
 انقباس دیوان پیشه که اعز در بار اند کرامی قدر بن فیت باشد
 انقباس در کتب در بار معلی که از دیگر دران قرب و سر شمع زیاده
 سیاه و نجابت دستگاه محدود و مراحم نمایان محیط عواطف
 مشمول جلال عواطف و ملا شای بوده بداند ایضا رفعت و عوا
 مرتب میرد و انقباس علی حفظ اندک انقباس رفعت و شمع شمع
 محفوظ باشد انقباس شمع شمع و شرافت مرتب شمع فلا فی حفظ انقباس

ما مورد دوران دیرام اجتناب نماید باینچشم در رفقات و ترقات
مراتب متباینه و فضل و فضل اول در شکایت عدم رسیدن مراد
و رسیدن جوابها می نویسد نیات یکدیگر و غیره مطالب فضل درم
در پرداخت معاملات و خدمات و عرایض و شکوای و استیجاب
و دیگر مقدمات فضل تسلیم در مکاتبات بدار که با و قسم
فضل چهارم در مفاد صائب لغوی و فضل پنجم در رفقات و ترقات
و طلب ایشان مورد رسیدن و دیگر مطالب و مقاصد بر منجمن
والا در نش پویشیده بباد که می نماند با موافقت این پیرایه
با اهل و مروت و صاحبان علم و فضل از قدیم ظاهر خصوصاً در پیش روان
بند و در بعضی جا جهت تحریر رفقات و پرداخت و ترقات هر دوری
نام نگو دستگاه ظهور علی شاد و میر به بیعت با کردن که اندکی در
تحریر عبارت شعوری در ایشان دیده و جاری داده که
نوشته شامل درین نسخه نماید که بکار بهدیان آید چندین از رفقات
سلیم خود هم بقلم آمده که اکثر شغل مبدع تعلیم متعلمان کتب و
تصنیف و تالیف عبارت تثنی و تکرار بوده است و بفرود

جلاب مله خشک و تر حاجه برو بگریرساند الیفا عرضداشت
کترین ترقی طلبان عبودیت طراز محمدیار برپمایش جا و طاعت
و انقیاد پایا رسد است اعتقاد نموده بعرض باریابان
استان تقدیرش نواب مهر نقاب تقدیر نقاب مله زمین
درمان صاحب عالم در عالیان میرساند نقاب در بر عرضداشت
مستور غایت نامحسوس عبدالعزیز تقدیم مبلغ مراسم بندگی و ترویج
پرستندگی بموقف عرض بهره یابان حضور موفور السوء نواب خاله جاب
قدیرت مهر صورت استغفار استند ان صاحب و قید و چنان
میرساند الیفا عرضداشت کترین بندگان رسوخیتش ن محمد
بکاروری کورشت فدویت سمات را در نیوا حراز سعادت
و وسیله امتیاز سفاحرت انکاشته بعرض باریابان حاجه بی ط
فیض سناط محفل عظمای نواب فلک جناب و قید رباب تما
کیده اصحاب صدق و صفا میرساند نقاب نواب نوا یحاجب مله قدر
حالی نریت نقاوه درودمان امارت سلله خاندان ایات
دام اقباله و نوائه فلا فی افاضات تسمات فدویانه بکار آورده بعرض
خوشید صای میگردد اند الیفا بعرض نوا یحاجب قید خدایان

بد ریاضت صحت مزاج درویداد اینجا روانه ساخت توفیق
نظر بر اشتقاق قدیمی احوال مشرد حایجا و موجب عدم التفات نیز
قلم دارند تا ما انکم صاحب بدر روز کار صاحب داده بر حق مرشد منطقی
میراث است علی صاحب باید روز کار مدتی در اینجا تامل بسر برد
فا باشد مقصودشان بجهت گاه شصت احوال میر مدح را
روان اینجا ساخت هر قدر که در مقدمه درستی روز کار آن صاحب داده
والله تبارک و تعالی خواهد بود و موجب سبزی داری و مفاد
کونیست خواهد بود زیاده چه رقت منتقل غنای ترشیتی چهار ستاره
حاجب مظهر اشتقاق و مهربانی و مصدر اخلاق و قدر دانی
از ظاهر از روی مواجعت سامی از تفکرات دلالت بر مطلب میگراید
ملاحظه کرامی که یاد از اطفال مظهر اعطاف میداد بنرم افرد
دیدار اسطرگ کردید و دم کشود دقت دم چو نام است کوی
کلید باب کلستان دلکش بود در عدم رسی مسکات بات نیاز
است که بقلم اتحاد رقم آمده صورت اینست از پنجاه یک در سر کار
ملاحظه صاحب بهیده در هر یک سبزی یافته خدا گواه که روزی صورت

این قسم رقعاتی چند قلم بند نموده و فرامین بادشاهان و احکام
به عنوان مدمان در کتب اسنادان سلف بسیارست و فهم مبتدی
باوراک آن قاهر بنده حقوق داشته فصل اول در شکایات
عدم رسامه اسلات و رسید جوابهای نوشیبات پیکر و غیره رقو
بشایان شکایات عدم رسید نامهجات مراد حسب تلفیق هرمان موت
نشان مسلمانه ای ابرار شوقی که خاه و در زبان متبسطش حیران
بوجدان ضمیر بهفت دان حواله نموده به دعا می پردازد که بوقت
تشریف داشتن اینجا بر قدر که توجهات دینی بر حال میاراستمال
مبدول می نمودند مصرع خاه را طاقت انانیت که تحریر
خام از اندر که بدار السلطنت لا بد رسیده حرف و مانده سینه
صدق و صفات محمود و دوند بقوی مصرع هر که زردیده و در اردل
کاهی در نیت مشارف نقد نامهجات اطمینان طرز و حجت پر
خاطر منظر نه ند از اینجا که الهاف قدیمی ذات شریف بدل
این کجیف جان پر تواند آخته که در شب مصرع زبان بدگر
شوق دل بیا دقوش و ما چار پس ند انتظار بی بسیار آجوره دار
بدین

جای تعجب و مقام خیر که قرین چهار قطعه اشتیاق نامحبت بصحبت
مردگان روزگاران از صوب ترسیل داشته یکین با وجود آمدند مردمان
از یک پرچه قرطاس محبت لباسش و مانده خسته زرا بخاک
در عالم ربنا طکم توجیهی کنجایش ندارد و رشایان الطاف ^{چنان}
که آیند به بر قسیم سامی مفارقات با و فرما باشند که در عالم
یکجتنی نعم ابدل مواضعت جهان همین مکاتبت روحانیست
ریا و ده شوق و بس در عذاب زردم ترسیل رقایم نیاز ^{بسرقت}
مظهر غیایات فراوان مصدر توجهات بی پایان ^{در اشتیاق} سلیم ابد ^{در اشتیاق}
ملاقات مسرت ایات مقالات اشتیاق و مکاتبات
بیک قلم آوروئی محض به لفظات عرفیه پرداختن است لهذا
بان میگزاید بدعا می در آید سامی نامه تلفظ قرین محتوی شکایت
عدم رسی رقایم نیاز ضمیم وصول عطف آورو سر در خاطر منظر
افرو و مشفق درین عمر چند قطعات و شایق نیاز ابد خدا شده
محض زرد صور نامه بران موصول مظاهر کرامی نشد و الا الطاف
کرم فرمایید ذات الشفای ایات دل تو دوشنزل نه چندان ^{بدام}

ارام نجات دیده و حرف استقامت ^۵ جای بگوش خیال نشیده
 گاهی بتان وقتی برف کوستان و غیره اطراف نامده میشود
 والا چه کنی نشی که در تحریر و ترسیل سفاد فسات تصویر بی نظیر
 رسیده که فیما بین جای این وان مانده هر صورت از قصد اسمعی
 تکلل در بنای بنام رسیده ها خادم و برین تصویر نموده در بنام رسد
 بیرون نماند و امیسه در ترسیل رسل و رایل هم بمقدور و قصد
 رو بخاند نمود و برین رت علیها را در ملک بار گیران ملازم
 شد آن رت که المستعان میبج خدشی تاسیه او شان است
 بمصه ظهور خاند شتافت خاطر شریف مجع فرماید زیاده بحر میار
 چه گذارش نماید رت بدوستی با کما رطرم رسی خط شمس حب
 مودنا کرم مع الطاف ایم شمس قمر الدین حب سلمه ایه تعال اشفاق
 ملاقات مرست ایات انقدر در استیلاست که با حاط ملک در شاط
 ملک نمیا و آید بسا بانی ساخته و منحصر بالماسه گذاشته حاد و داد
 به بصر مدعایندار و سپاسش دی که گلدسته خربت و محبت ^۶ شگفتی
 دار و در ترازوت و عزامت چارچین مزاج سامی و ایما مطلوب منقش

وام فیضهم بر سفاری مستقصان عقیدت نشان الیایوم التاد
باد پس از منیع مراتب خراعت و انکسار و تمهید قود عدو صریح
افتخار که شیوه فدویت بهاوان روحیت آثار است بر وض
میراند شرف نامه عطاوت الین بنی شکایت رسمی عرایض میاز
و استعاره احوال جنگ نواها ^{است} لیسرالدوله بهادر و در بهترین حالت
ورود فرمود سر بایه عزت و افتخار این دره حاکم را فرود
قبیله از امتار طبع و تردد خاطر بسبب نگاه بکمان شقاوت
نشان که بر پا بود در منیع عرایض توقیفی بیان آمده والا عذنی
ظهور قصور چه امکان دارد بهر حال رباعی ز بندگیست اگر چه دردم
لیکن بخیال در حضورم لطف بود امید گاهم کاخی غایت
چشم و حقیقت اینجا برین منوال که رجحیت سسکه لایحه و اله با کرده
بی شکوه بار آورده کرامت پر کائنات جا بد و نواها صاحب خداوند نعمت
وام اقباله عازم این صوب گشته از قلع چهار گنده سنجک در پیوسته بود
در رفیع از طریق سنجک ثوبه تهاب در میان احوال امر لایحه
و نواب فیض طلب غیره که در شجاعت و شهادت شهیده افاف

بیاگر کشیده که فراموشی کنی پیش داشته باشد هر صورت اینده تمام
 از طریق رسل و سایل مسدود نخواهد شد زیرا و نه بخوابد و ملت
 صوری که خلاصه مطالب است چه بقلم آید ز قوت کرد و در دست
 جانب است و لغت طراز مخفی سعادتمندی حرف پرور جریده
 تحت بندی ستوده فعال برگزیده افعال که هیچ فعل بر ادوات
 گویند فایز بوده و کام باشند بعد از عید دافیه بمطالب میگرداید
 درست که بمطالع منته نام با بخت طراز طالع اند و زکرا میده
 چشم دل بر شاو راه گران است اگر چه بمقتضای زمانه و طاعت
 بشود می که بیشتر معروف تغافل اند خوب معلوم و مفهوم لیکن
 زمین وضع یگانگی میگردد میداند بنا بر آن بقلم می آید که آید مقصد
 شوند که شایسته احوال آن سعادت منته باشد و خاطر ایجاب
 مردم متوجه بخود دانسته احوال حیرت یافت و در دید و جاک
 که می بین نواب اسد الدوله نجابت علی بن بیادر و کسان است
 می نگاشته باشند عرضی که جانب پس بعد دوم از سال عز این مبار
 و کما نقض دیگر ظل ظل ظلیل سایه فیض میرایه محمود می حاجت

مطلوبه ابله حضرت دارند ساعتی توقف نوزند تا کید شهید
نیز دارند عرضی در جواب امدار شقه حضرت مبارک کما لعل عرض
معالی خداوند نعمت فیما فرمان دایم اقباله پیرساند شقه خاص
کرامت اخصاص متضمن تفیقات ارباب کما عجم و جمع
و جموعا صلبه ^{۱۲۴} الله شرفا مدله یافت نور و سریند کرد و امید
خداوند من از هنگام ورود و فیض اودش فکر ترسیل کما عجم
مطلوبه کجاست پیرود و پیش است بکینند چند روز بهوایی سکه سر
عاصمه الشوب چشم لاحتی حال بود درستی کما عجم بموی اله تعلقی دارد
و از بیم توقف رد نموده و الله چه طاقت که تعاضل و دروین که
لله شایسته را در چشم فرصت داد و کما عجم و جمع و جمع و جمع
درست کنایده بصحایب به کاره ترسیل حضور والا بموه مطر
کما اثر خواهد که شت برسدش در حیره اندر غرت و شایسته
کرد و پیرت ای جموعا صلبه مرتب میشود ان شاء الله تعالی در روز
ابله عجب باب خواهد نمود و اجبوع عرض ساینده اقبال عجم
و در میان و در میان یا و برب العباد و پر و انیم و برب العباد

زانند و ن قلمه بیرون برانده و مانند شیران دیر بران کرده و شقاوت
 پرده حمد در گشته بدست شیر جو کوار قریب چهار هزار کفار بقتل رسانیدند
 و چند هزار کس را زخمی ساختند و از شکر ظو بیک یکصد جوان بکارت
 و زخمی شدند ابواب فتح و فریدی بروی بهادران نصرت
 نشان مفتوح شد و تکت اعلا صریح است احوال این بود
 که گذارش نمود از عقب آنچه خواهد شد بموضع عرض خواهد آورد
 زیاده چه عرض نماید فصل دوم در پروا بجایات معاملات
 و خدمات عرایض خلوک و سجلات و دیگر مقدمات شد
 بعد بنابر افعال کاغذ جمع و شرح ^{فصل ۱۲} و جوامع است سیادت
 و محبت و دستگاه شرافت و امانت پناه جلال الدین حیدر
 بعافیت باشند عرصه ده روز منقح گشته که در باره سال
 کاغذ جمع و شرح ^{فصل ۱۳} و جوامع است ^{فصل ۱۴} و جوامع است
 آید در مقام پذیرفته که زودتر ابلا عذارند تا بعد کواغذ مطهر
 حضور رسیده چون ابقدر قفا فل و عدم شادی در کار مبارک
 برتر مستحق است لهذا مکر ترقیم می پذیرد که بمحور درود شوق کاغذ

مسئله را برانده و دیدم که مردم با سر از پیشانی صراحت
که موجب عبرت دیگران گردد و انظار جواب با استواب در میان
ندام بترقیم سامی مانجات مع کار و بار لایق با و نمودن و
رمودن است خط در جواب درود صحیفه میرزا محرم کرم مجسم
دام اشفاقتم بعد از طهار مرا شوقی که بهر از رسمیت عریض است
به لطیف دعا ضروری می پردازد و نیت کرامی و نیت سامی بشر
اند و مفیدان موضع خلائی عله برگنه مفوضه مخلص بوقت
شب عله موضع عله متعلق خلائی برگنه العاصیه بدردی درو
کرده آورده اند و حصول الطاف شمول آوردن آنجا که مشغول
کلمات لطیف است بودند طحطا از در فی الواقع طریقی عمومی
جدا پس تصور میست بموجب ایامی شریف بخود و حصول سامی
صحیفه و تنگ شد بد لطیف مداران موضع مذکور نوعی ساخته
بمانی که حاضری عله سرور تمام و حال با مکان و سرا
به بدید و از آن ماسرا عاید خواهد شد هر صورت حاضر جمع
فرمایند محب ویرسی را خادم صمیم تصور فرموده ندام بترقیم
مانجات عا طلفت پیرایه و فرمایند پیر دانه حضور در
استرداد و خواسته حلت و معاملات و سنگاه چود ویری

ارشاد حضور مصالح شد کار در محاسن روان ساخت و
 ان شاء الله تعالی باقبال نعمت بفرافت کار شد کار غنیمت
 سعادت اندوز جناب میهاب بیکر دوزیاد و صداب
 صیقل جاب عامل لعامل در باب استرداد غله سرزور
 راجعاً مصدر کرم محو الطاف اتم سلم الله تعالی مراتب شرف
 ملاقات ما بهائینی نیست که بدست یاری خادم دوزبان بموضع
 تحریر لاجرم غنان شدیر قلم را از وسعت آباد بیانش
 منوط ساخته بچو لا لکاه مدحی آرد در میلا در دان کرد
 بانجار موضع یک علم بر گنه بریده بوقت شب ندا عت کدیم
 قرینه سلاویه در دعوای بر روند و کش در دان موضع مذکور
 بموضع بطور رسیده غله سرور قدیم او شان ثابت و تحقیق
 کرده اند چون ظهور اسمعی و تعلقه داری صاحب حلی تعجب
 و مقدمه طریقی بهر صورت واحد بنا بر تقدیم افراسده
 توقع که نظر بانمرا تب دستک شدید بر انوار کوه بینی
 و بایعایت اندیش فتنی فرموده غله مهر و وقت با کان

اینها واجب الطلب است از آنجا که این مردم بتقویت سرکارند
میدهند باید که دستکش شدید نموده زرشان وصول گیرانده
در رسیدن موافق مرقوم گرفته بخود نویسند در سبب ناکید
مزید دارند تشریف منظم بر خبر مصادقات معاملات بر
میرانند بها و بی غله موضع شکر پور نموده بموجب خسته زرشان
بصحا امام بخش بر کاره ارسال داشته بر رسیدن اقتضای باید
و با بر کنگوت و دیات علی و با میباشند در غیر عام بوده فاما
بودن بدون مصروفیت بهره از رفتن اینجا متوقف ماندند و
ست که سه چهار مصروف و دو سه کینه و پنج شش پنهان
از سر کار یا مصروف مورد شوند که بعلت تمام کنگوت ساخته
بتحاصل انجام دارد و شامزده مفقوده دیده که جمعی شش اند اگر حکم
شود پیرو و کنگوت مخفی کرده آید واجب بر عرض نماید
عربی بخوبی در مقامات بر عرض میرساند و می رسد سابق
مورد و ملاحظه عالی شده شده و محال زشت قبوت
زیرم بر ارغان گرفته چشمه تحصل حاصل کرد جاری با بر انجام

عطا باشند و صده ماهه رو با نفقات که ده و دارد
و چون موضع دولت پور چهار راس از کاهان و
هفت راس گاویشان در صحرای موضع وید پور جائز
را میقدر مکارم علیخان میگرد و بر دند پدا غلجی میگرد
که بتجیل عجل راسان بدکوران مستور دارند و دند و پور
و غیره رسیاب چپ مندی و خشکی که ابجا موجود است بر حاکم
سیر کرده ابله ندارند نهان نوزند و رسیاب قدغن
بنایع منداشته بموجب ابله آرند و صیغی میگرد
و عوای مرتب بدو راسی یک به بعایت باشند چون
موضع سامیه ودا جوید و یکدی که تفویض خصوصیت
مرتبت بدو راسی و بیاض بودند و الحال بموجب استدعا
ایشان باز شامل پرکنه کرده شد و خصوصیت مرتب
بعیوض و بیاض مذکور بانبست معاملة آنها ثو من مبلغ در کار
از در مکان الله حسنه نام و هریرام سامهوان نویا مید و اج
سرکار نموده بود در سرکار وصول است و حال زمینداران ادای
سامهوان نموده اند و مبلغ چهار هزار روپیه سامهوان مسطور دیگر بند
انها

شتر کرد و گونه اندیش و شقاوت کشتی از موضع بدو ده و پنجاه
آبادی رسیداران قدیم موضع بدو بر پایه الصالح یافت چون مدعا
از آبادی دید و هیچ از مرد و دست و وصول باقیات سرکار ازین بر سر
نرا نبخشکی خاطر خواه نموده کوجان را آباد بدیه نماید و بدو
در کشا جات میروند انرا بدو نمایی بنحوی گرفته خواهد شد براسرای
سرای خود خواهد رسید زیاده چه قلمی کرد و شقه در جواب عمر می
مرقوم از سرور کرامت عوای مرتبت رنگین رام بجایست باشند
عرضی مرید مشور بر ایگه بهادری علم موضع شکر پور ساخته ریش زلال
حضر نموده و اخلاقی از دفتر رحمت کرد و درخواست منصف
و کینه دهره بنابر کنگوت دیهات علمی و پایش داشت و پایش و کنگوت
محقق بر اوضاع مشخصه به بنده بفرارد و صدر و پسر به بطور در آمد و خوا
بوضوح پیوست و در اخلاقی بوقت فایز شدن و بدو با خواهد
بافت و کنگوت دیهات علمی و پایش داشت که تجویز نموده اند و مشخص
و دیهات مشخصه را که بهود و کنگوت محقق قرار داده اند بعمل آید بموجب
استدعا ایشان منصف و کینه دهره از حضور روانه نموده خواهد شد

در سنگات سوار و پیاده ماموران را در تها با قبال عالمی بتجیل
عجیل زربا قیامت بموضع وصول در آورده ارسال حضور میباید
و مبلغ پنج هجری که بابت ^{۱۲۱} وفاکتها گناجات رسیدار
بهلدوده موی ابله بوقت شب موعیال و اطفال فراری
بموضع مای بر میداران ابا و اجداد خود ابا و کردیده جنت
طلب مبلغان تقاوی سپایی را نزد ما برده فرستاده بود که
استکبار جواب داد و که جران که رسیدار قدیمی دیده میگرداند
بسی سختی نکوت سال گذشته گریخته رفته بودند الحال پیغام میدهد
که انا بیان را بنده گان حضور در موضع بشرط حق و بی اباد سازند لا کلام
ما بقی که کار و سازیم و در کاشت منکر و غیره میگردایم در میان
امر بود بعرض رسانید بشنید در جواب عرضی مرقوم اصدرا امانت نامه
حرمیت آگاه و کسیت لعل بعافیت باشند عرضی مرسله بط
در آمد بوضوح انجامید گرفتن قبولیت از میداران و اجرای حشمت
تحصل موقع و یکا شد هر قدر که در تحمل زربا عجیل بکار خواهند برد خوب
حسن مجرای ایشان و احوال رو بفرموده باندن گناجات در راه

و الحال که بفضل الهی صورت برآمد کار ایشان بظهور آمده بود و انحراف
تاب جلوه گری ماوروده گذاشته آمدند و در عالم اسباب بدون غلبه
نتوان شد لهذا بقلم می آید که برای شب خود را در اینجا سپری نماید
علمی نماید که اینجا ببرد و با یکدیگر صلاح معقول کار مقرر گرفته شود
زیاده چه بر طراز داشته حضور اسمعیل نجفی رسیده و در آنجا
در آنجا بچشم سینه حفظ عرضی برسد ایشان مشعر برآمد مقدمان موضوع
تعلیق هرگز نگذاشتند را حکیم بوعلی خان عامل پرکنه ارائه گرفته برده
از نظر گذشت حقایق موضوعه بوضع پوست رسی پوشیاری و
خبردارانی که با وجود اصدار حکم حضور در مقدمه حفاظت ایشان
ایشان نه خواب غفلت رو به بیداری میاورده خیریت است اینجا
حظی در مقدمه بحضور کریم صاحب لونی اختر صاحب بیدار و یک نشسته
بهاصل مذکور روانه ایشان را به تشریف صبح و شام رسیداران مسطور حلال
خواهند آمد امیده چنان غافل شوند زیاده بخت نماید چه نگار رضی رود
رقعه برادر مشتمل احوال و احوال بیاورد از اهل کاران سرکار برادر عزیز
کرانش حفظ بکافی صورت طراز و حول بهت شمول آورده دریا

زیاد چه اعلام رود شفق حضور بنام عامل در باب طلب جوانان
شفق حاضر بنام عامل رفعت و شجاعت دستگاه ابرو الحسن
در حیطه ای باشند قبل ازین پروا بخت سرکار بخت فرستادن چنین
روادان بنابر تلمیح موجود است نمایی محالست بنگارش آمده باشان

نیز ارقام میروند که مردم سواران و پیاده برای دستمعه خود را هم جلدتر
برای تعجی روزگار سازند اجمال نوزید و پیر برور بر مخالفان کرمامل از حرامان
بسیار سیف دریده رو بوزار نهادند چنان نشود که بر مخالفان دیگر
انجا پس طریق پیش گیرند با عذر یک بهره از حضور نمایر می طقت
بر مخالفان مذکور گردیده بر آنها توبین شود زیاد و چه تا گیرد و در قضا
طلب مرغان بهجت معلیات بعضی امور است، برادر غیر القدر غیر از جان
محمد زمان همواره بمراتب عالی فایز بوده شاه کام باشد بعد از اطلاق
فرستاد واضح باد بدو وانگی ایشان بطرف خانه بدیافت آمد
که خست سایر باعث از سر کار ها جان اگر نیز بهادر بنام العمر القدر
مقرر میشد وان گرامی قدر با وجود ذره داری ساپو کار بهانه کار کرد
خانه کرده گذاشته آمد از بلکه بحث جویمانند بلکه اراده سفر داشتند
والحال

موا ملت سامی بکثرت و غیر شفقت تجریر میکردند و بر پرورد چود بر بقا
فرایند و توفیق و در او حساب خداوند نعمت و ملامت حصول نموده
سوا بجا و معلوم پرداخته بطور رضی خاوندان صورت قرار یافت
و تا حال رخسار چود بر حساب از حشود عمل مانده که از دور و دربار
و خلعت کوا غد جبهه می و کوشواره و دوا صلباتی و طریح ^{۱۳۱} و صلا
حسب الترفیم گرامی به موجب صلاح چود بر حساب با ملککاران بر کار فیض
سپرد نموده بود متعهدیان کشفند که باقی بقایا که قلم انداز نموده اند
وصای مقرر شد که به لازم و در ^{ان} قرار واقعی پرداخته و زبند و بست
و ضبط در پیکر محال مدکور و بینه مفدان و حفظ و راست بر و ستان
واقعی کوشد و در اردیاد آبا دانی و مکرر رعایت و استماله رعایا و
تخصیص تحصیل با لواجب ^{شایسته} موفوره بکار برد و دایمی بر دمه رعایا باقی
نگذارد و بهر دیانت و تواتر ارسال دارد و سرشته کاغذ موافق ضابطه دفتر
خانه فعلی میر میاید باشد و دایمی بدون سند معتبر حضور اند و صرف کنند باید که
چو در میان حوق تو گویا و رعایا پر کنه بدویر خان فشا را به را این و
مستقل دانسته و لازم و لواحق این خدمات باد و متعلق نشنا سند در میان

بیافت حقایق کردید یکی احوال بخدمت چو دهری صاحب طهار ساخته فرمودند
در کاغذ اینجانب املا تفاوتی نیست که جای اندیشه باشد که گفته اند
ست تو پاک باشی برادر مدار کس پاک رنمذ جامه ناپاک کاوردان
برنگ اهلکار سر لمر فیض آثار هر طوریکه داند ز کاغذ اینجانب و بمجمل
نماید در چند مقامات که حرف گیری کرده اند صورت امیت که
بلفان العام و مالکفار بموجب معمول قدیم و پایمانی بدستخط حضور پرورد
بلفان بجه بموجب و انجات و الله مجرا گرفته شد مگر بنه پالعه درجه
مقدمی اکثر مقدمات در مجرای ان این دان نماید معرفت راد صاحب
مخصوص پروردگارند اغلب است که مجرا خواهد شد و تحریر متقدیان بشرط
منظور داشتن و گذاره نمودن حامی کاغذ حسن سلوک بر بیدارن و
وعده داران و اهلکاران پرکنه میباشد بهر حال نظر بر نوشته ایشان
و مصوت وقت با وجود عدم ظهور ای مقدمات بهر پنجایر و پیر بهر خرج
متقدبان فرستاده شد اگر خیری کم خرج آید بهتر و الله مختار اند رفوعه بخدمت
الله حاجت احران کنندت بواجوباء حضور الله حاجت داندان کرم فرمای
برادران بسم الله تعالی بعد از مراسم نماز نذیری و تمناهای حصول دولت

از اسب و ارمان بوده مرفوع الحال و خارج البال و کر و بیش
خود قیام نمایند و جمع المجلات سال بال میواید و محصول پرگشت
ساتمام برصول در آورده و امی و درمی بنده مرارغان بگذارند و
در گوشه خانه خزان بهر خود نگاه داشته بگذارند و یکدم بی سند مقبره
بجرح میاورند و چهاست و اتهام بجا آورده که عاملان و گمانندگان
انها برا خدا بواب نموده در گاه خلایق پناه و احوال را بیدار
و بدست یال و دستی افتد نام نتواند کرد و سرشته کاغذ موافق ضابطه و دستور
فصل بفضل از عاملان تحصیل کرده باشند و بیوایی بد فتر خانه والد
از سال بیدار شده باشند می باید که جمع انسانی عال و چو و بریان
و قانونیان و متقدیان و مرارغان جهور کنند آن محالست مونی
و بیوان مستقل دانسته دست نفیدی مونی در اجرای امور مصافحه
قوی شناسند در نظم و نسق بهات و معاملات از سخن و صلاح
مشایه که نقش کفایت سرکار براند کار و در فایست و عایا بوده
باشند بیرون مروند در میان ما کنید و اقدسند خدمت دار و علی چو
الحکم عدالت و پرگشت کوتا نه و بودمانه و برت و کاندله

تا کید آید و نهند. بنفقدیم رمضان ^س مبارک تحریر یافت
 ارثا رفعت ماب ^س ای بیکم سین محفوظ باشد حسب الامر و الا قدر خد
 امانت و فوجداري برگزیده بود و آنه سرکار سبها بنور مرصاف صوبه دار الحکله
 شاه جهان آباد بدستور سابق بعیده از رفعت ماب بحال و برقرار است
 باید که بدینجه ^{الاستقلال} تمام بکار متعلق پرداخته زندانی انبیا سال حضور
 نمایند و بدون پرداخته مجدد و ای یک بخوابند و در میان تا کید
 اکید شمارند بتاریخ دویم ذیقعد ^{مع} قلمی شد سدر خدمت و ترا
 حسب کم معای خدمت دیوانی پرگنتا ^ک تا ^ک و هم و کانوند سرکار
 حصار معاف صوبه دار الحکله شاه جهان آباد فی الفتن من ابتداء
 املان میل ^س و الا بر رفعت ماب فیض الحسن مقرر و مفوض گشته
 که لدر و ی دیانت براسمی و وارم و مرا ^ک خدمت مذکور کما یسعی پرداخته
 و زیاده تنجیس و جمع کرداری ما واجب از و یا و آبا و انی و استماره عت
 با مناد و ثریان تا کید بنفقدیم ^ک و در خصوصیات پرگنتا و کیفیات
 عمال و معمله فعله بایر محالات بوجای حسن خبردار بوده انچنان گشته که در
 مال سرکار در مقدار بوجهی خسارت و نقصان رسا و نیاید در رعایا مالکله

و بمر خود معذور نماید و کلام می کنند مختصر حضور خراج بدهد میباید که قانونی
و چو در بیان و سوداگران و بیواریان خدمت مذکور و متعلق بمشارا اهل
زرشنی و صلاح او که تقضی کفایت سرکار و براب کار باشد بیرون نبردند
سند و مت مشرف بحکم اعلی خدمت مشرفی پرکنه جبره متعلقه صوبه
از تفری فلدای بفلدای مر و مفوض گشته تا کما ینعی بموادم مراسم خدمت
ما موره بدیات در استی کوشیده و تیره و قانی خرم و بیواری
مسل و ما مرعی نگذارند و احتیاط کنند که در معامله معاملات آن محال نشود
و در گذشت بوقوع نماید و شریسته کا خدرا الباطنه مقرر قاعده معین
درست نموده بد فخر معینی میفرستاده بشد می باید که چو در بیان و قانونی
عمله و فواید اینچا خدمت مسطور بمشارا اهل مقرر و البته دست تقدیر او را
در اجرای امور این خدمت قوی دارند و مستحکم شمارند سند خدمت قانونی
متصدیان بهیات حال و استقبال پرکنه بر ماوه سرکار فلدای مسافر
صوبه فلدای بداند که چون بموجب فضا تبیین خدمت قانونی پرکنه
مذکور در سلسله ابتدای فلدان تا کما ینعی بموادم و مراسم اینچا خدمت پرداخته
در دو تنجایی سرکار و رعایت رعایا مالکدار و از روی مرزغات مرتب آمده

نخستین علی سرکار بهادر پور مصاف صوبه داران شد شاهی جهان آباد
بجای عایشان سموم امکان فتح یازدهانی مقرر مقرر گشته می باید
که متفقدان جهات و از العداالت انفصال معاملات و قطع دعوی
مشرع باتفاق نایب خانی شاه نموده در اجرای شریعت غرض
و مقایسه امور ملت بیضا ساعی جمیل به تقدیم رسانیده باشند و در
حق و رفع مخاصات کمال اجتناب بکار برد و انچه ان کند که سر
شرع شریعت عمل نماید و سند حدت دارد و علی چون حکم جهات مطاع
حدت دارد و علی سایر بکوتی سرکار فلانی مصاف صوبه داران شد
شاهی جهان آباد و مرقوم بحسب الفهن بقلای تفویض یافت تا کاین
بنو ارم در اسم حدت ماموره پروا خسته و فقیه از دقایق مامری بکار
دور ضبط و ضبط محال مقرر و در ملک با سوداگران و بیواریان اهتمام
بکار برده انچه ان کند که دائمی در مال سرکار نشود و در گذشت
باید در شریعت ارباب ممنوعه و در کما خلاصه و مطلقا بعمل
نماید و شریعت محصل اندکی امکان فند بشرح و شرح بخوبی در ماه و در
مطابق ضابطه فضل بفضول بدقت علی میرسانیده باشد و در کمره پیر دیوان

مومی البه را فوطه دار مستحکم دانسته و جوه اندنی همه جهت تحویل او میکرده
باشند و در فوطه خانه را دیوان و دار و غم پر گشته بدگره بهر خود منقل و آ
بایکدگر بر بست و کش و نمایند و رینا تا بکند و مانند سبزه جاگیر مقصد یا
نهایت حال و استقبال پر گشته حال پور و سرکار فیض آثار مضاف صوبه
دارالخلافه بشاه جهان آبا و بنده اند که چون بر طبق فرمان و الا
واجب الا و خان بست چشم رمضان مبارک موضع غلله لره
پر گشته بدگره در وجه انعام التعمار روشن شاه و غیره در دستان با فرمان
من ابتداء ایلان بیل حسب الفیض مقرر گشته باید که موضع مرقوم را تسلیم
بفرا بوردند و در وجه انعام التعمار رفت را الهامه فرمانان مقرر داشته
بمصرف آنها و گذارند و از جمع و جوه معاف و مرقوع القلم شناخته
بعست می کش صوبه داری و موجوداری و عمال و جهات و اخراجات
مثل قتل و محملات و ولاد و خانه و سرکار و بنت کار و دود و بنی و مقصد
و صد و بی و ثمان و گوی مرا حسب و مقروض نشوند در میناب تا بکند
ایکد دانسته هر سال سند مجدد لطیفه تبایع بست بهم شهر شوال
معه قلمی است حسب الامر جلیل القدر موضع جلال پور عمده پر گشته بدگره

برگه معای جمید بکار برد و مواردی و دستور العمل در مال و سایر دیگر سر
 کاغذ موافق ضابطه معمول بد فتره معی میرایند پشه و لکه کو به هم خورد
 در عایا بر ایار اند و دست و پا می داشته پرا حون نقشب و نقدی
 و با چینه گود و بند ختی را حد است نکند و بر طبع و توقع و انجذاب و لب
 معوضه اقدام نماید می باید که بموجب سند در کاپی مشا را بر آقا و لکوی
 در و بست برگه مسطور دانسته دست نقیدی او در امور مصافحه
 قوی شناخته و دیگری را بهیم و شریک نگذارد و سخن و علاج حای
 که بر آید متفقین کفایت سرکار در فایست رعایا بود به باشد اعتبار
 نماید در میان تأکید و انند سده خدمت موط دار بی حساب اعلی حد
 موط دار بی برگه کاهوند سرکار حصار مصاف صوبه دار انخلافت
 شاه جهان ابا و من ابدای فصل مع ایلان میل بر طبق ضمن بر شانه
 به عمل مقرر و منو من گفته تا کما نمی بوزارم و مرا ختم موط پرور خسته
 طریق احتیاط و راستی ند دست نهد زیر که ار آندی مال و سایر فرام نشود
 موافق ضابطه معین داخل کو به خزانه نموده یکدیگر بیرون نگاه ندارد
 و بیاسند معتبر حضور بکدام خرج نمایند باید که متصدیات و امانت برگه مسطور

مقتضای جایگزین داران و گردیان برگشته کثرت پود سرکار سیل مصاف
به داران خلافت شاه جهان آید و اعلام الله بحکم جهانم شافع
بشافع کردن ارتفاع منصب قضا پرگنه مطهره و سواد و تقیه
برایست متعلقه آن از تهری قاضی احمد علی بنام محمد ریان
سیح الزمان حرب الفمن مقرر مفوض گشته تا کما سعی بلوایم منصب
بوده قیام نمود در فیصل قضا و خصوصت ادای حدود و
در اقامت بیج و جماعت و ترغیب مردم بطاعت
لله من لا یبالی فسمت برکات و حفظ اموال غیب
اهتمام و توفیق او صادر و نصب قوام و مساعی موفوره بمقدم رساند
بر که بر طبق حکم فیض بشیم عمل نموده تا بلایه را قاضی انجی
سته دست نقیدی موحی الیه در امور متعلقه السعدت منتقل
و دیگر امیر اسیم و شریک او را مندرج و چکر و محله
بهر او معتبر شمارند در بیاب قدغن دانسته حسب المثلور
و شک و شک فلا فی الله چون خدمت چو درازی
و فی جهان متعلقه سرکار باید که در امور مصاف اینجست

من اجتهاد فله في حسب الفهمي در جاگیر شجاعتی و نیکی و ملامت
و نموده مقرر شده باید که چو در بیان و مانوگیان و مزارعان و سایر
موضع بدگو موی ابرو جاگیر دار خود دانسته مالوا حب و حقوق دیوانی
مواخج ضابطه و معمول جواب میگفته باشند سبیل جاگیر دار مقررانکه بهر
رعایا و کافه برای ارا از حسرت و معاش پسندیده خود را میا و
داشتند در صورتیکه نصف سالم بر رعایا رسد معاملات باید اصد و مطلقاً
مرتب الباب منوعه در گاه جهان پناه نکر دیده بدعت تازه تازه
اصداش نمکند خدمت و صاحب الحکم جهان طاع عالم مطیع بموجب
رفع القدر باور علیانی خدمت قضا پر گنه باور کرده اند تیری قاضی
احمد علی منسوب بآب قاضی محمد علی مقرر و مفوض گشته می باید که تا اصدار
زمان عایشان که متعاقبند و فائز محلی درست شده میرسد
بر طبق احکام عمل نموده تا ابرو را قاضی ان محال دانند و در
موی ابرو در امور معارفه النعمت قوی و مستحکم دیگری را بهیم
مگر دانند و در ایام احکام شرع در برابر معاون
قاضی مقرر باشند قدغن شمارند و طریقی رسد مدد اصدار که با هم قاضی
گانشندی

نگردانند در دم سپید از رسیدن ایشان بدستور قدیم بدستند تا
 آنکه چهل و چهار چرخه بر گشته ایشان بحسب معمول فصل بقول
 و اجابت طلب منجمله شد جلد بخود رسیده و برت چهارم
 باقیست جلد تر از دیهات برگشته طلیده در سال حضور
 ماین نامید و اندر سبند لوا حد است با عجم بموجب استند عازم
 متصدیان و اهلکاران حال و استقبال برگشته میرشته برضا
 صورت در انخلدفت شاه جهان آباد بداند رفت
 مرتبت فتح علی بن انماس نموده که مواری یکفد
 اراضی از سواد قبه مسطور می افغانان کاشت فدوی برای
 احداث باغچه بر حمت شود بعد انکارش می رود که مواری یکفد
 پنجه اراضی خارج از جمع افتاده لایق زراعت از سواد
 قبه مذکور طرف پشی افغانان من امتداد و هلمر جمع
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

مذکوره از روی راستی و درستی میام ورزیده انجیان کنند
که روز بروز افزونی مال سرکار بعمل آید و رفاهیت شود اگر ان
و بپایان بهشت هلال ساخته شود کس با بجای سکونت دارد
دامی در می آید احدی بوجهی من الو حوره طمع نمایند در سبب
تاکید و قدغن فرید و اند طریقی سند امیران ننند خدمت فوطه دار
امانت ماب کلاب برای محفوظ باشند عزت انار کج عمل را بعلاقه
فوطه داری پرگنه و بر آباد مقرر نموده شد لکن که ما بهره را
بعلاقه مستقل میدانسته و اخلال نموده گماهی پرگنه بدرگان موی
جمع بکنایده باشند دایم سوای دوکان فوطه دار بمصارف نماید
و مبلغ بپردازد و فوطه دار سابق در پرگنه با قیست موی اهر
وصول نمایند و به در بجا و تامل و احوال را اندازد قدغن
شماره الحاق غیر القدر بهوا سکنه با قیست باشند در بویلا
علاقه فوطه داری بمرآت انار الله جسته رام از حضور مقرر و معوض
کنند باید که مطابق حکم مشایخ را و خیل کار و یا نموده عید
بطور الله حضور و انوارند و دیگر بی را سیم و شریک در کار مفوضه
باشد

بخصوص رسد زیاده چه فکری رود مندر رویه در وجه مدد محاش
مولوی حیدر علی متقدیان جهات حال و استقبال پرگنه بر سر
سرکار سهار پور صوبه دار اختلاف فلانی بداند چون مولوی حیدر علی
بعید و تقوی موصوف است بچوب معیت دارد و بعد از هر استحقاق
شاره نموده میله بشت ایوبه متقدی فرق مبارک بندگان
حضرت قدر قدرت بر آندی محصول مال پرگنه مذکور مقرر
شد باید که وجهی مقرر بر روز بلا ماشه را میده فیض الوصول
مان بمان میگفته باشند که عرف معیت خود نموده بدعا
از دیار عمر دولت ابدیت مواظبت نموده باشد
در بنای تاکید مرید پدارد از بار رفعت ناب فلانی محفوظ باشد
ایوبه داران پرگنه تا یوژا تماش نمودند که میله بشت ایوبه پور
قائمیونان بقرار مختلف بموجب پرواجات دفتر حاله شریف
از قدیم مقرر است همیشه یافته آنده امیدوار وصل و کرم که
پردانه از دفتر رحمت شود بعد از فکری میگرد که وجه یوز مقرر
را بقرار مختلف بموجب پرواجات دفتر حاله شریف

عالمان حال و استقبال نگرفته بودند سرکار سپاه پور صف
داران خلافت شاه جهان آبادند امند مزاری یکصد بگنجند
رین سوارخانه خارج جمع لایق زراعت از پرگنه بدورد و
مد و معاش مولوی محمد تقی مقرر نموده شد باید که اراضی بدورد
حب الفی شاربه مقرر داشته چاک سموده بتصرف مولی ایه
واند لیدر بوجهی من الوجوه مرا حرم متعرض نشده در امور
مرجع موالیم مرا تباد و اعانت بعمل آورده باشد که هر
ما احتیاج خود نموده بد عا برار تعاقب جاه و حشمت مواطبت
نماید در نیابت تا کنید مریدان گاشته حسب المظور بعمل آرند شفه
در مقدمه علم المملک که را میفرد رگبیت لعل حفظ قبل ازین
شفه سرکار در مقدمه عدم تعرض اراضی ملک محمد حسن که در موضع ^{قلعه}
علمه پرگنه قلعه واقع است بر طبق معمول اصدار یافته بود بوضوح
پیوست که در فصلی یکدانه بنی رانم مر سیده ظهور اسمعیلی کلیم
نظور توان کرد با بران مکرر تا کنید بنیج نگارش می پذیرد که حسب معمول
علمه و سلایس بمزی ایه بدماند در نیابت تا کنید و انذار شود که باز مالش
مکمل

اقصای مقرر است رعایت یافته اند و امیدوارم فصل و محکم من ابناء
 و صاحب ^ص بعد از رفتن بعضی یوم داران بنحله اندنی
 مال برگه مدور میداده باشند انگاه محال حال در استقبال برگه
 جز تبادل محال جائیز سرکار سهار پور بدانند حقیقت نفی شعار
 محمد را در وضع پوست که پیچیده معیشت ندارد و میخواهد که بقدر عمر
 اعتکاف در عبادت الهی صرف نماید لهذا نظر بر استحقاق خالص
 مبلغ دو انه یوم بحساب دوازده ماهی برآندی مال برگه مدور مقرر
 نموده شد لازم که وجه روزی هر روز مبلغ بیستم مبرمی الهی رسانیده
 قبض الوصول ماهوار میگیرفته باشند تا مالی الحمال بموجب عین
 پروانه و قبوضات تجار و خواهد شد سه هزار و سیصد و پنجاه
 خراج برای تحریک و جبهه ^{در} سرحد ^{که} اگر میفرماید ای او بکند
 محفوظ باشد و مبلغ یک چهارم که نصف آن بسند بخرد میگوید برای مالی
 موضع ^{در} بر بند حان زمان ^{که} میفرماید بیده شد لازم که مبلغ مدور
 روزی را به رسانیده قبض الوصول بگیرد در حساب سرکار تجار و خواهد
 خواهد شد در میان بکند و مانند تحریک و جبهه ^{در} سرحد ^{که} اگر میفرماید ای او بکند

موده شد که حسن شجاعت نشان امید عبدالله نشان امید

اردی بخت بکرایه بنواخته و خارج جمع لایق با غنچه مطابق زمان نشان
از کوه قبه سر دهم سر کار سهار پور رفته صوبه داران دولت شاه جهان آباد
بر خاندن مقتدیان با اتفاق چو در بیان وقایع کویان و برکتی بحدود

ازیم بموده و چاکسته حواله مشا را بر ما میزد که حالت فعل
سال بال حرف ما صیاح خود نموده بدعا و دوست اند مدت
حرف قدر قدرت موا طبت نموده باشد و ص طوب
محله

سر احمد علی عبدالله نشان امید عبدالله نشان امید
ولد قندهار خان ملکی بن حاکم نشان امید عبدالله نشان امید
تحریر تاریخ بنفتم بنفتم نشان امید عبدالله نشان امید
ولد قادر داد خان اردو کان بدراش سا هو نیمه سود مایه اری مقرر کرده
بطریق قرض گرفته ام اقرارنامه مستغذ کورمه و قسطیل بدی دور ویرایانه
میداده باشم هیچ عذر و حیل بهمان یارم با بران ایچده کلمه بطریق
نمونه نوشته داده شد که ثانی احوال سند باشد تحریر و دیم نشان امید عبدالله نشان امید
موده جا فرمایید که رجب یک سیاهی ملازم سرکار ام اقرار میام و
نوشته میدم بر همه که شیخ قادر علی را بفانی خود در کار حمله توگوشا میدم

در ترو در ایت سائهم پرواردا اف مریه حال بروقت درو بموجب نفع

دیل عمل خواهد آمد ^{طلسه} ^{مکه} ^{خام} ^{دایک} ^{۱۴} ^۸
عده در باب و ^{مکه} ^{خام} ^{دایک} ^{۱۴} ^۸
نور و نظر ^{مکه} ^{خام} ^{دایک} ^{۱۴} ^۸

سوده بتویت قبولی طلب سکه رسیدار اف موضع سوده پر کنه سرودام
بنه چهارده هزار و یک سکه کا از مال و ابواب همه چست بابت جمع ^{نفع}
سکه بر عا و رغبت ذمه خود قبول کردیم اقرار کنه بنه ^{نفع}
اقطه پر کنه داخل سرکار بنام گرفت ارضی و سمادی رود دهد بقدر ^{نفع}
موالگیرم بنامان آنچه مکمل بطریق بتویت نوشته داده شد که تا فی الحال
سند باشد و بعد از حاجت کار آید تحریر باینج هم شعبان ^{سکه} ^{۱۴} ^۸

سوده مجله ^{مکه} ^{خام} ^{دایک} ^{۱۴} ^۸
بخصوص رغبت و خواست مرتبت نواب ^{مکه} ^{خام} ^{دایک} ^{۱۴} ^۸
میدیم بر بنوعی که نوار یی بمقتدیکه بچته کاشت و ^{مکه} ^{خام} ^{دایک} ^{۱۴} ^۸
ریش بخت ^{مکه} ^{خام} ^{دایک} ^{۱۴} ^۸
شود محمول بموجب ^{مکه} ^{خام} ^{دایک} ^{۱۴} ^۸
مجله نوشته داده شد که کما تا حال موجب سند و دست اید باشد
سوده حکام

من بعد پنج قصه در خسته فیاضیت و نمائده بیابان اینجند کله بطریق فارسی
 لا و عوی نوشته و دوم که ثانی الحال سند پند و عهد الحاحت بکار آید بوده
 و کماله نام نه که صفاه ربیب الساعده انوارق روجه محمد فایق سکه قصه رام بود
 روزی به دار پرگنه سزاده متعلقه فیض بهار پورام چون مبلغ دوانه یوم به پای
 در تمام بر آید فی مال پرگنه مذکور از قدیم مقورست و همیشه از دست قادر علی دلیل
 وجه یوم یافته آیده ام گاهی از دست وکیل سطور تفاوت و نقصان شده
 لهذا باز موعی را برای وصول کرده آوردن روزی مرقوم مختار نمودم دار
 کرده از آبا و اجداد رسته بیابان اینجند کله بطریق فارسی کالت نامه نوشته
 و او شده که ثانی الحال سند پند و عهد الحاحت بکار آید بوده حیاتی
 مساه فله فی نیست عبد الحمید روجه امام بخش ساکن قبه بروث روزی به دار پرگنه
 فله فی الله سیمی محمد افضل ولد عظیم له ساکنان قبه مذکور در عدالت شریعت
 غره قبه مذکور حاضر آید شهادت دادند که مساه مرقوم الی بدایت یوم
 تا تاریخ چشم رمضان ساله بحری بقید حیات است بیابان اینجند کله
 بطریق حیات نامه نوشته و او شده که عهد الحاحت بکار آید بوده
 عیال از آن به واسطه یا اسم عماد الدین سالیانه دار پرگنه هندوی سرکار

توحید سالیانہ یا اسم عماد الدین سالیانہ دار پر گنہ بند و بی سرکار

اگرست را به بیجا جارت بر جسته برود و بیار و تحویل خبری کم نماید حاضر کرده
و هم و اگر حاضر نمودن نتوانم در عهده آن جواب گویم جابران اینجند کلمه
بطریق حاضر کرده و هم اگر حاضر نمودن نتوانم در عهده آن حاضر
نوشته داده شد که نانی سند شد تحریر تاریخ سیوم رجب ^{سنة}
سجری میشود و در وقت آنکه فعل حسین سایه دار بر کنه جبر و کبی
سپهر نیر مصاف صوبه دار انجمه افت نشاء جهان آباد ام چون
چهار روزه اند که در مملکت که نصف است روزه چهار نیم است میشود با
سالنامه ۱۳۰۱ یک هزار و دویست و هشتاد و هشت و فصلی از سرکار فیض آثار بود
ظهور الدوله طغریا **باب** خان بهادر و تجرید الله عز و جل خراجی و وصول
در تحت و تصرف خود آوردم و امی در می باشد مشار به سر
باقی نیست و مانده جابران اینجند کلمه بطریق قبض الوصول نوشته
داده شد که نانی الحال سند شد و عند الساجت لکار اید مود و
تکه غلام قطب ولد و لیل خان ساکن فیضیل ام چون نامه روم باشد
تفایه یک قبضه شیر که نه نزد قح خان گم شده بود بمضفی سرکار وصول
یافته در تحت و تصرف خود آوردم و در دعوی شیر بدست برد
کتاب

واقع است که نمودم در بنی کروه و اودم در بنی مذکور را بر بنی بدبوره
قابض و تصرف کرده ایمم اقرار آنکه آنچه مبلغ در مرتکبت و رخت
دیوار و دالان و کوبه و در چوب کرب و غیره خرج نموده و در این مقولت
و کرایه مکان و دیده و دانسته بر مرتکبت موصوف معاف نمودم تا ادای ^{ببلوغ} بلوغ
و عوی مکان تمام هر گاه یک مبلغ کورتن سازم بر مرتکبت خود قابض
و تصرف نمودم بنا بر آن آنچه کلمه بطریق گردانم نوشته داده شد که ثانی الحال
سند باشد و خدا حاجت بکار باید طریق به ما اقرار معتبر نمود و اعتراف
صحیح شرعی کرد باسم و نسبت خود سی شیخ و الفقار علی و ولد احمد الدین
بن اعتقاد علی را بدی با کس قبضه یا پرتو سر کار فلا مصاف و ضمیمه دار ^{است} الله
شاه جهان آیا و در حالت صحف و ثبات عقل طابقاً و راعیاً
بلا اکراه و اجبار بر این معنی که بر چه از زمین سنگی زر عتی بد و معاش ^{بود} در
مالکانه و رقبض و تصرف خود داشتیم حالاً عن حق و غیره عام جوار الله
بجمع حقوق الداخلیه و النحارجیه و بالانصاف و دیت الهیه برادر داده
مسی عماد الدین ولد قطب الدین بخشیدم و به نمودم و تکلیف اود اودم بجمع مع
بیانات مملکات موصوفه مذکور و اس کمال الوجوه از قبض و تصرف خود

صوبه مستقر الخلفه ابرار باد آنچه که موافقت بعمل بموجب پرده
هری بندگانی مرقوم است و نیم شهر شوال ۱۱۰۳ هجری بود نهایت
چهار و نیم شهر جمادی الاول ۱۱۰۹ هجری مال پرکنه مسطور داده شد

طریق ترجمه چودریار و قاضیان باهمه و مولی رودیه باسم حاکم
یوم دار پرکنه شکوه اباد انکه مبلغ چهارده و نه یوم بقدر هشت ماه و نیم
براندنی مال پرکنه مسطور باسم راهبر قدیم بموجب اسناد و دگای مقرر
و نهایت ۱۲۲۲ فعلی یافته آمده آنچه که معلوم بود ثبت نموده و
اقرار معتبر کرد و اعتراف صحیح شریع نمود و بجز باسم نسبت خود شیخ علم
ولد احمد قوم انصاری ساکن قبه فلانی سرکار فلانی سعاد صوبه دار
فلانی فی الحال بهیچ اوزار ما صحی شریعاً مانده حالاً عن حق الخیر
عالم جواد نقاره برابرج که مبلغ چهل و سه راجح الوقت که انصف
نه مبلغ نسبت به پیش و مرد و قمر علی ولد حیدر علی شهن قبه مسطور
بن مکان گرفته در تحت وقف خود آوردم و غیر من مبلغه کرد و
یک منزل حویلی معربعات خام که مشتملست معین الدین شمال رودیه
خوب و به واقع شمس عام که متصل حویلی شیخ قمر الدین بطریق افغانان
تحت

برآورده بمویدوب مذکور و اودم قابض و تصرف کردیم بر صحیح و شرع
 بنابر ان انجند کله بطریق بدنام نوشته و اودم که ثانی الحال سند شد کمان
 پاک انخریزه اتایج یاز دهم و ایچ سلسله مجری انوی طریق بیع نامه افزا
 معترود و اعتراف صحیح و شرعی نمود مجرب با شتمت خود مسی شیخ شمس الدین
 قرشی ساکن قبه جلال پور سرکار سبیل مصاف صوبه داران خلف شاه چله
 فی الحال بصحیح افزوده شرعاً برای نفعی که چون یک فصل حویلی واقع بیده
 مذکور و معربارت حکم معسره در ی و دالان و مفتاد و چوبکری و چنه
 کوار مسجد و در بو مصله ذیل بلد شارکت غیر یی تا زمان مدد و بزار
 در قبض و تصرف مالکانه خود میداشتم در یوکه طاباً بلد اکراه و در عبا
 بعضی بنه یک عدد روپه سکه رایج الوقت که نصف بخار و پیمینند بدست کسی
 ولد عنایت علی این محمد مراد ساکن قبه مذکور به بیع شرعی فرو ختم بیع نمود
 حایه از شرط مفید غار غافلی که مستطاد تصرف خود بر آورده و در
 تصرف مستری مذکور کرد ایدم و مشتری مرقوم بنی مذکور قبول بد
 نموده و قبض و تصرف خود آورد و در بنه مذکور و جهت ال ابرار
 بر نام نمودم اقرار الله من بعد بدال الله الشراء این اور بیع مذکور مشتری مملو

بسیارند که درین زمان فرخی تو امان روز سعید عید الفطر که بیا من مقدم فیض
نوازش سامی مانند صبح دولت از مطلع نیر سعادت در عرصه عالم رود نمود
ششبی نورانی تر از روز بان شاید رخسار پرده نازح برگشود با لوف فیض
علی الاطلاق و صفی فضل آن بسده الف و افاق در رسید و چهارم ابد
مست و نشاط و رحمت و امن طر کرد و اید حق عز و جل نیست این روز
بهجت افزور بردات ستوده صفات مبارک و فرخنده کناد و جمیع
و بهجت دایمی روزی قربا یاد و به یاد این عید صبر دارد که با و فرخنده
بام بار در خراطعت نمودن اوست کناد این زمانه کار و در
عزیم در بهشت عید الفطر میرساند که او سبحانه تعالی تان برکات فیض ایا
یرم نیست تو ام عید الفطر که صحت فتح البای به از آن برسد دولت میداد
فیض و فضل ایست و تقدم سعادت نورش بر حال اهل عالم بان
فطرات باران سر دل ملایک رحمت نامنهای مومنان بان روحانی
وران روز دل افزور بر یارت حرم محترم سر کرم حصول سعادت و مانند
قدسیان مشغول ادای مراسم طاعات و حسنات بردات ملکوتی ضحاک قدسی
سعادت مبارک و بهجت و پیون خجسته و پیون کناد و مغانان بدیدار همیشه

بدیگری اجازت دهد که غذا به ما حوز و غذا را شکر کرد و فصل گیم
 در مکاتبات مبارک هر قسم است فتح قلعه بنام هم مولده فتوحات
 غنی و تمایلات لایبشامل حال بماند ان نصرت مال نواب عالیجانب باد
 بعد طی مراحل مراعات و انکسار و قطع مدارل حصول و امتحان به مبارک
 که یک جامه یار شمامه متکفل ان تواند شد ما چار بعضی احوال می بردارد
 درین اوان محمود زمان مسعود با صفا و مروه جان افرا و استماع بود
 و لکن رتبه فتح و استعلا نوح و روشن کبیت نشان که بحسب فهای ترقی
 طلبان عبودیت گری با حسن و جود سرا بنجام یافت چه خوشه های و کمال
 که قرین حال یار اشتغال غایده حال فدویت امان مکر دیده بیست اریک بود
 و هم نشد سکنه و شاداب و چنانکه باغ رشتم چنانکه گل رسیم و سجد
 شکر و پاس بدرگاه مفیاس مودی ساخت و صدای شاد و یانه فتح و جود
 موجود و پروا خست بخت ان خوشتر کجاست گری مروه فتح داود
 تا جانف مشتس چوند و سیم در قدم فتح حقیقی فتح ابواب مطهر
 خاص و عوام با سرگرم و کامیاب مفاصد مودی و معنوی و دانسته مبارک
 و بمنون کناد و بمقربین فتوحات تازه دایره و بر بعباد عرضی در
 میسراند

رسید از سجاده تعالی بظهر آثار او عینه موفوره ذات با صفات را برده
کامرانی و سرزانی صحن دارا و زیاده چه التماس نماید ایام حشمت
و اجلال در تراید یاد و نیست خدمت دیوانه را ای صاحب فیض فرمان مظهر جود
مسکونه تعالی بعد از وی استحصال استفاده خدمت فیض رحمت موقوفی
چرا بجای میگرداند برادران برادر شکر جناب و امیر شما که در اوان فرست
اتما با شمع نوید مرث جاوید تقویض خدمت دیوانی پر که بر سرش تمام
از مظهر فیضانی برادران شادمانی و فراوان اسباب کامرانی بر روی هوا و
که خوابان عمر و دوست و بقای حشمت محمدان اندک ده و ماده کرده
و کاشانه مراد و اردوی خیر اندک آن بظاهر شمع مرام روشنی پذیرفته و کلیه
تنهایی و حاجت کشان بنور مصباح مراد نورانی شد و بر تقدس روحانی
با ضاف مبارکی و الله فخر و خدی حجت و میمون کروانا و ذوات ستوده
صفات را زیاده ازین بر مراتب اعلی یا ما و از اسباب که این کیفیت را
در خدمت آن فیاض فرمان خسته عقیدت و مبدی مستحکم دارد و امیدوار
که لطف و شفقت بحال خبر کمال جدول باشد زیاده چه عرض نماید حشمت
سرشته بر روی به درینجه عواره سرشته درستی رود کار مخلص صدقات نماید

بجز است انبی و ائمه و مجاور و علم السلام خانه را و عقیدت
د فیض اندوختن و منور برورد و دست و بران سعادتمندان
در حسرت میبرد با دایا ادا بگوش مبارک با و مستعد
مید که بوقوشش تبارک اختیار بدو و فلک دوار رساند و از اینجا که
در بر سایه عا لطفت میرایه استخواند بهر فردی خلعت فخر و مهر
نمود
مبارک شده اند السالیم امیدوار لطف ستار که ند پرورش قدیم محرم
پایه بیالو میردا حق ترک ادب سلاسته بدعا را از و یاد دوست
وقبال عدول اختتام میایدیت خورشید عمر و دوست نود و یک
بموزه که بهر بلندی بلند با و بهشت سعادت موجوده پیامبرها
سابق قدردان عظیم العیض والاحسان سلمه الله تعالی بعد ابد ای کلمه
بدی و عاشق غمخوار پرستندگی موصی الله ماضی و مروه بهیچ امر
و نوبت نیست بر اقرار حد امانت و وفاداری برکنه فیض آباد بام نامی انواع
خوشدلی و نمانی و الوفاست و کار مرانی میرامون حال عقیدت اشغال
کر خیر محمد الله که خیر خوانان میمید و اجابت گرامیده و شاید مراد عبودیت
بها و آن روحیت نفیم ایما که دل میخواست نه حق حجاب کلمه گاه
رید

از انگیزه شرح گشت پدید چنانکه فطره باران بخشک گاه رسید ایند بهارک
ببارک و مایون فرموده آن نوبال چمنان دولت و اقبال را با ببار
نموت خویش درایم عطف مراد مرئی حقیقی پرورش داده و عمر طبعی
رساند و با سحر حیات سرگردان و زیاده مرید غرض در بار بارها
بکام یاد عرض داشت ^{ببار} ه میرساند و پاس به رگام و مقباس
که این سال فرخنده فال بر سینه عمر طاران هر سپهر سلطنت جهان
دبیر برج مملکت و کشور سبانی برآورده اواره داد و بخش بر صه
کامیانت رسانید از باب صنوف نیکوشت و مانی و اسباب اوف
مرت و کار مرئی کت و و داده گردانید میت این سالگره کره روم
دا کرد از این کت طو عیش خویش ایما کرد کره کت رسته کاران
و حجت بحث و خاطر پریشان اینچنین روز دلاویز مبارک و میمون کند
و رسته کره سالگره برشته عمر سرمدی نیتی و تعقد گردان و پانی و الله محاد
فضل جهانم در مفاد خات قرینت خطی در توفیق محض و نواز
ملاوم الله جناب سلا از شرح واقعه جالگاه محمد پناه چه شرح دهد
که پیرانی دل دوستی منزل چه قدر الهوده اندوه و غم گزیده چه سان

مرحوم در باب حوائج یاد در هنگام نیست که باز فرزند جان پرور
در اینجا نیست سرسته داری برگشته نواری جام مایه امیر مهربانی از
در فیض ناز جانی متعالی دادم اقباله کبوترش این رسوخیت کوشش
مید و غالب سروده را حاکمی تازه بخت بدیت و دم بسته بود چون غنچه
شفقت از نود این زنده یثرا این نعمت ها که می میان دم هر حال مادم
بطف پروردگار مبد نه نود و توجه آقاي کارسار علیه السلام که انجمل ف
مخالفان رای والد متشی الواله صفات بر حاصل و عام صورت ظهور
دائیات یافته نمید و کرم هزاره شکر خدا صد هزاره شکر خدا و جفا و این ترا
بخش مجرا خدمات شایسته میرتس خداوند نعمت صمیمه راتب بند کرد و انا و انب
نولد دریند بجزا سی و شش صاحب مغیر مکارم خلق معده محاسن ا
بیان محمد اسحاق مسلم ابراهیم تمام ی ادراک سامی مواصحت را بجزا الط
انظر اعیان طواف لالتعداد کاشته بعد عاری می پر دارد هزاره شکر گاه و اور
که نه بیست و یک و لم نه و گذرد در این ایام بخت اعاز و حست انجام ا
سراسر اید و دلاوت با با سعادت فرزند و چند بجایه ان یکنه زمانه اند
مجهان بی ربا داشت و بی امو و نمود که در بطن شرح راست مایه سی
از

میدانند که بقای مدام و حیات و دوام مخصوص بذات الوجود
ذات و تمامی کائنات بن قطرات شبنم قیام ندارد و بر این تقدیر
یقین حاصل است که بمشورت خود در همین در مقام اختیار و تسلیم
سرب خط فرمان گذاشته باشند خدا نااست که خادم ویرین
ارین فقیه و نوحاش بیارنگین و شاف شده و بشود کین چه
کردیت به تن خون غم ز دیده چم کرد بانم که کره را اثر است
خدا نیم در رقعات شوقیه و طلب اشیا و رسیدن اشیا و در این مقام
و مقاصد و غیره رفته بدین محبت بزرگ مخلص در یونگ الله صفا
فرید لطف با و بهای غم اشتیاق وصال ندارد و گام فرساید
میدان فراق جانگذار نه بجدیت که کین نام کا حدین و پاک حام
چوبین سگفل آن تواند شد بیت زبان حام ندارد و سر بیان فراق
چگونه شرح دهم با تو داستان فراق به نظر چند کلمه واجب التعمیر دارد
بیت احوال بکسرت و می آر تو جدا ایم نه هر ملاقات تو بزم عالم
از روی که ان خوشحرام گشتی رعای این نا توان کوی یکتای راقم
زادیه تنای گذاشته بر کزای عالم جدای گردیده دیده ندر سیده محبت

تعب دالم در باطن یگانگی موطن را به یافته زانجا که زده شست ایردی
چاره نیست و جمع مخلوقات را بهیمن شاه در پیشگاه ما چار
بصیر داشت تو فکرم ان منقح الم طریق تسلیم در حاضریه نمود
و عارض ال اصطبار پیرو به مقام سکونت خواهند آمد ان بیع الصابری
زیاده جریست و بس اینه الله صاحب عیم الانشقاق کرم الاحلاق
مست از استماع واقعه یله الله درین لیل که کشتی حیاتش بطلایم غم دالم
برم شد چون زده شست ایردی ا حد بر چاره و ذکر بر نیست و این
در دلدور بعیر از صبر علی جی نه بنده به ایا ازل بصیر باید پرداخت
باید پرداخت با صاحب صاحب دانش و پیش در بیاب
دین نظیر پذیرد اودا حال صاحب کف میهربان امید که چارمندان مسلم اند
بعد نمید راتب عبودیت و انبار اندر وی دولت طلوع کیمیا
حاصبت که حلاصه مطالب عظمی مشهور دای زین خاطر هرگزین
میگرداند با استماع خبر و خشت اثر هر چند جدا که صفی خاطر گرامی
بنایت غبار اوده و حاشیه خیر هر تنویر بهایت کدورت اندود
شده پند از انداره شمار بیرون است فاما روشندان حقیقت الگامه

بطلان موج اصطرار فلاح حقیقی و با خدای تحقیق بیاد بان فضل و نشان
خود اریس بحر بران شست و موج صیر نیل و عمار بر کنار داشته جلدین
نوح ریان را ایما فرماید که نخند حال این تاوان را از عرق آب طوعا
محض دلام بکنار ساحل نکین و امام گردانند و کشتی نشسته نام ای باد
شرط بر خیز باشد که بازینم آن یاراش را ریاده استیاق و
در د فراق رفقه شریفه التا که به تنی در کشا در محبت چهار
حالتی که بر دل پر مرده گذاشته و ملائقی که بر خاطر افشوده روداد
تا کمی شرح دهد تا که از چمن اتصال آن نوبال بوستان مجنوبی و گل
گلستان مطلوبی و درم مجورست بیل دل سفل عاراله میدی بوی
نمیراید و طوطی جان سوای بر شاخار سوخته حالی بال و پر نمیکشد
و چمنستان با طلم غیر از راه نسیمی و در بهارستان گذاشته در دم بحر
دیدہ کرپان انباری نمینازد خوش و فتنی که که گلستان کفای مزانی بهار
ملکات چشمه روانه نازد و قرح بگامیکه انجمن سرود شمع حضور زنی
بی اندازہ پذیر و اگر کامی نالقصای مدت مقارقت با بدای مکتد
مشترک که بوی یکتا دی بخاک میزنگی رساند روح افروای بنور خود و یا

و آب میوه مانند چشم کرداب پرآب دور راه اشطاران و ل لاسان جان
لران و کوشش هوش صدفان لبروی قطره میان منظر حدای پای
یک جابقت رتسان بیت مرا یک چشم خوابی نیست بر بستر شبی
هر اوارهای چشم بکنایم که می آید خوش و غنی که کبریا خواند میا قنم
آن مهر غیرت افزای چشم خاود کرد و برست یک سوز دلم ای دوست
میا روزم ای ماه بی ثوب تار بیا و به بخت باد رشم شربت
در دوج آشتای بزم کینای مرث ادم خجی و جلی میان نود علی بخوار
از میث رمانه نا بجا بر کنار بوده رونق بزم دنوا فرای انجن و سنجی
باشند طغیانیا بحر دمار استبداد اشتیاق در طوفانی دریای و آب
در و فراخی بکجاست که بیاوردی سفید ماه و یاری صلاح خام بگنونه جهور اران
تواند نمود ناچار عواص دل و خفا و خاطر لطمه خرد دست جبرانی بوده
دست و پای لبوی ساحل عارده از دوریکه آن در دریای محبت
و کبر حدت خودت این فده بپندارد را جواب دار چشم در راه
و بکنار سبیل اصرار کنانسته بحب قدرت عالم انای مهاجرت گردیده
اندک نشین و دل در دمرزل در کرداب اصرار و دور قی حیات مستعاره

دگر بختی حلقه فاما ریختا رسیما ت ظاهری هم از باب موافقت معنوی
نشان داده آید که گاه گاهی بترقیم کرم حاجات لطف سمات سرور افروزی
دل امتی و منزل شده پیشد بعید از اشفاق میگوید بود رفتن از دنیا
در جواب ^{استحقاق} مستحق بهر بان الطاف نشان سلسله بود از اطلد مرآت
مواصبت بخت تحریر دعای پر دار و صحنه شریف در جواب رفتم
صمیمانه از در وصول گردید مخبر بخت و عافیت و صحبت برار شدن
با عره در بار فیض آثار و سوار شدن بنفق فیض بدست برکت بدست
سابق از حضور بدگانه و منفصل شدن مفتیان کشت و خدمت از
کردند و گفتار خود را و دیگر کوائف بود خاطر اعتضای بواسطه
مالا مال شایسته و مملو خرمها گردید سجدهات شکر و سپاس ^{و العطا} بجا
بجا آورده انبیا الله که نفس را در خیر خوانان صمیم مانی که دل نبواست
درست نشسته و شایسته برادر خیر اندیشان قدیم از جلاب خفا بر طرف
جلوه ماکت او سبحانه بر طبع ثنائی دوستان میرا تر قی زور و بهر
امید قوی است که در غرضه قریب یک میانی مطالب رجوع بدستوری ارکان
حضور دنی اخروی پر کائنات شوند شرافت و سنگاه ضمیمه محراب که از در

معید از اشتیاق نور می کجابد بود از بهر دهر جان پرور اودقت
چهار برت از رو گلستان شادمانی و نه پهل بوشان کامرانی طوطی
برین محبت گزین ساری و طاری است کای دور و مفارقت آن
سرو فر بهوشان که در بخت یار غمگین مونس دلداد من دوست
یکدارند و فتنی خاطر ملالت اثر بامید فرحت جاوید محالست سراپا
بیابست آن سرود اقیتم محبوبان که منشی شمای دل احوال منزل تمام
بجانب جمعیت و طمانیت می آرد نمیداند تا کی درین کشتی گرفتار
هر چه در نمی یابد که افتاب عالم تاب ملاقات جفا که فرحت روح
عبادت ارادت کدام وقت سراپا افاض از افق اندوی ضمیر تود
تجربه نماید چه کجبرتم چه نویسم ز شوق سویی دوست که نازک است
دل یار شد خوی دوست بیایایی بجز آن غبار کردیدم ^{سازد} بگر صبا بر
مرا بکوی دوست برار مرتبه نازم صفای اندر که حالت دشمن
رو بروی دوست ریاده اشتیاق و درد و راز است ^{دور} انوار و نور
را درین مختصرات گنجینه نیست و درین فقرات حاشی ^{بند} است
بدی بگرداند که درین زمانه پربهانه نه مردم حرف دوستی بخش لا کشت
و بیکی خلاص

بیار نامه در پیچه پروا خسته او شده حالات بی پروا سامانی و کثرت
و احتیاج و ابتگانش معننی است که هر صورت پروانه و اندک
میزش بمرحاضه مذکوره و بکدر نوشته اثره حضور که به اهل ایجا
موتر نشد حاصل نموده زود در خدمت فرمایند که در صورت دیررسی
بسیب طبعان بارش باران رحمت الهی تمامی غله که بخیانت جلی
بعضی ارکان کجری از حرم نه بر آمده غنای و خراب خواهد بود اگر چه
در بنفیدر بهانه و ابرام لطف تمام است زیرا که در اینجا حشمت
و کجایان منقذ را یگانه افاق میداند فی الواقع کار کشی مردم و تنقذ
احوال یگانه و برگانه بودن سبب رضایان کرم فرمائی است ایتم
بانه ارام مطالب مرجوعه مومنی ابره یروا حشمتی مخلص صمیم را مریون
منت و احسان نمودن است زیاده چه ارام نماید در جزایر
یکبار زانها را در اندیشه و بارها و کثرت و ریاض الهی و امان
صدیقه بخت مال مال منفی حمد جمال بر نعمات سبحان فضل ابرود و الجلال
سبزه در بیان باد و گلده بسته و بی بینی مفارقه محبت طرز توکل و بلا
بطلب باد و رایض و حصول لطف شمول آورد چون مجسم بنوید خیر

استدارت بند بود و کلمه شوق مستفیض خدمت شریف خواهد بود
صلی ادم بگزارست در درین پیشیار و بسی دیندار بکار یک
بود خواهد شد نوام و دو سجایا بمقدم خواهد رسانید قیس در باره رفاه حال
ربط و بی بندول خواهد بود که مرد السحال بوده شکر غایت کرد
بر آنکه بمعنی باعث موری سامی در وطن است بترقیم رفایم محبت شمام
سرور امرای حاضر حلت ما تر میشده باشد که در عالم اخلاص و سید
مکتوبات نصف الملاقات مقصود است زیاد چه بر طارد رفقه با
پر دانه داند اندک در ایجاب منفی هر یان کرم و زای میارندان
بعد منبج مراتب نمازندی و شمای در یافت سامی موا ملت سامی
مکتوف غیر سفت کبر میاید سابق و در مقدمه سعی و توجه بجهول هر فاه
بدگانه در باره داند داشت غله الاک منحت باب شیخ عبد الله
مقدمه ادوات کرامی خدمت شده بود در نیولا از نوشته موافق
معلوم شد که حالت تحریر زراف عذی طالع و نحوست امام خود
با وصف استحقاق یک و حقوق وطنی دارای سرکردانی با وید یا بس
زبانجا که ذات متزوه صفات چشمه کرم و احسان است فطرح
باز نام

و بازند که بدون چنین شور و هیاهو کم طرف مسالمتی خوب نیست
و احوال بهیچری و اضطراب منشی سواران متعده بوضوح انجاست
بالفعل دوزخ را در پیش چشم ان عزیزان جان محبوب میاده و لکها
فرستاده شد بموجب سهرابک سائیده و نم نمیرنجد آندی مابقی
در پیشکی که در وصول ان هیچ عرصه نیست ببرد ایت دجاست
این مردم خوب را صبح کردید نه چینی مردم خود غرض دیگر توقع
معلوم یک فتوح دان کلان از نقره بایک بیاله شیشه و یک بیاله
سرم و یک بیاله گللی از تحویل ملائی یا از بر جا که باشد زود و شتاب
بدست شتر سوار باید فرستاد و در بیگی انبه بقصد او چهار صد دانه رسد
خاطر اسرور گردانید و در ایام صلوات شکر بخشید خانه آباد
و عمر مستزاد و حرمت برج از طریق اقامه عز و باید کنایه شده
مستند شفا را از روزگار دور بختی ملا و احباب کریم الاخلاق
سلامت هر چند بجام صورت از صحت و از امرت بکرمالی
اما در معنی با صفای موافقت روحانی ساقی سرشته حفظ
از دست نداده همیشه برکت و جمعهای صوری و معنی ان مظهر

بهایی سامی و خایران و زینت و نطق کردید صحت است
روم نوکری پسته امضی سبب افواج سبکها شقاوت نشان جای
کر شده اند هر چند که تلاش نمودار مردم سیاه جوار گذارند
تا بدینهم رسید و اکثری از قوم زردال پسته نیابگری اختیار
و جمعی خود بر ابا معلوم بالغ فعل سید حسین علی که زراوات بار پست
با مردم برای یکجایی که هر دو حد سیاهی جانفتن و در مکر و دران
رسم رمان است بند نوبه بار نام مستفید خدمت سر اسیر بهجت شود
نظر برجات و شبجاعت امیدوارا مبار انداخت بر ابرو و قدم
نوارم خدمت و جانفانی روح اودت نقوش خاطر
حضور جوابد ساخت زیاده تقدیم رود رفته در برانجی
بناده بسیمه بر یازد انبار در میان ناله چشم بر آرد جان
شد باشند خط مر سید و حقیقت او برش نمودن و
با پیافه لمبی برادری رحمت الهیک با هم مفضل در یافت
کردید فردی ب بر آورد بر طرخی موی ایسا مقوف میرسد
داوه مشا را بهارا مکان سکونت که کرد حویلی بسیار

ماند در عملداری بی پروا و صاحب چه دوری خلائی که سبب کار و وقت
اهلکاران هر حق بنده ناحق مشط شد هر چند قدرت بهاد
فرسکار صاحب مدوح استغاثه نمود لیکن بی عیدم و سبیل
و با مسخری بخت خود که به شیب و ولد متعلق با دست بخت
خود نرسیده درین زمان بخت اختران که اوزره عملداری و
عربا پروری ضابطه الهیه متعالمه اویره کوشش جهانیان است
امید واد فصل و گرم که در یافت فرموده الفصال ابعده
از روی نصفت و عدالت فرماید تا حق بحقدار رسد به
هر که در نیخانه شبنی و او کرد خام و دای خود آباد کرد و افتا
دولت و اقبال لایزال یا د بر ب العباد و عر فی در استعدای
و به پیشی احوال مدوی قدیم غلام همیم نزد کان همیم حضور
پرنور و شرف است که محض بعنایات خداوندی که بی و بانی
رسیده از جدی ثنوی طالع کوی در حالت بیکاری و سحر
گرفتار آمده که دشمن بیدین آن میزد و دست پیروزه در راه
نان و برابری سوناب و توان در میوه کی احوال کی عرض

بدرگاه و ابواب عطايات دست بديست او سبحانه تعالی
 و نذر حسد عای دوستان بی ریوژنگ بدام گامیاب منقاد علی
 راحت تو فیض یا داری میجووان صدر بی موقوف قربا باد ملذذ و احاد
 احوال کی و بانداری رود گارلد باب دانش و نیستی ^{وضوح} لرسی
 محتاج ترقیم و نیل سیریت غیر القدر محمد یار که لد بر او من قریبی و دو
 صمیمی است لد مدنی بهام تعطل بر سر و در پیوند بشارش میار بند
 مستفید خدمت شریف نشود لد ایجا که آشنا پروری و کجای ^{الواری}
 که سجیه رضیه ابره کئی تبارست و عهدا شارس خالص می ریا
 و یوم پرداخت او بوده بشد اضمال قویست که باری شریفتر
 ما خورده بشد بنوجه موجه مرفو احوال بوده بشک هر با بهایی ^{سامی}
 رطب اللسان خواهد بود ریاده این بیانم و زجرام پرداخت
 او سبحانه دولت و ترقی نصیب قربا باد عرضی در چهار ^{نوا}
 زید ریالیه جانب سبج خداوند نعمت مستند ظاهرا از عهد سلطین
 پیشین عهده ربیداری موضع شکر پر بنام بررکان مقرر است
 و این غلام عقیدت انبیام میر برارث خدا داد آبا و جد او

و نم ای که بملان قدغن نمایند که بر سال وید بدیده مزاج^{دار}
تعداد و قیمت رفته و رسید و اگر رعایا بحال باشند
ایشان کنند که بر یک نقد استطاعت دراز و باید حکم بری
روشنیده رسیده است و افرین فرودگاهت بعمل آرند و از حسن
ادبی حسن علی بنموده باشند تا تواند رسیدن لایق ربا^{نعت}
رفت و ده گذارند اگر اصدی ار کارند بای واری شده
وجه ارا دریا بد و در حاده معاودت او بکمان مانع
جددینج بکار برند و همچنین در فرام کش و روان لرا حراف
و جوابی شکر و استماله و دلاسا خود بکار آورند و دینی
بنحیر و ستوری مزوج شود مقرر سازند پسیم انرا با نای
پرکشات بایکد نمایند که بر سال بموجودات فرودگاهت
وید بدیده انامیوار رسیده جمعی را از روی جری کفایت
بمقتضای سرکار و رعایت رعایا مشخص نمایند و دول
جمع بلاد اسیال بد فتر خانه و الا در سال دارند و از ان بعد
تخصیص جمع مقرر و معهود است در بیابان مکروریان قدغن کنند

خداوند میسرساند والد در سر کار یک هزاران بیکش و مجتهدان
بل برادر را و گمان پرورش بیاورد پرورش این عقیدت
کربن چه دشواری حال هر صورت نهر اخلاص و نفع بفرماید
که دره میروید نماید و بی انتهای در مسطاب بفرماید
بوص میسرساند این ملک میروید در قديم در حالت محطی و یکبار
بنحوی سقم الله جواپی گردیده که بر کس بیاد و درین حالت
پر ملالت خداوند نفع بفرماید که دستگیری بنده
زبیا افتاده نماید که مثل دیگر مردم بیدست بیایان برود
این عقیدت از حضور دور زیاده خدا و ب افتاب دوست
و اقبال از مطلع حشمت تابنده باد بر ب العباد نهان کنایه
بر دستور العمل دیوان مقدسین شمس برآمده این اول اند
عالمان و جوهریان و قانقویان و علفداران را در صحت
اند به مقرر کنند که نزد دیوان حاضر می شده باشد و بربر رعایا
غریب که برای غرض حال بیاورد آنها را در حله ملاقات داده
و اشبار سازد تا اظهار حاجت بنوسط غیری نباشد

بحرود کسی پر داخسته مفصل نبویست تا حقیقت کار واپی انما
حسن پرداخت آن وزارت پناه ظاهر شود بمقت آنکه مالک
انعام موافق معمول عمل سرکار خالصه شریف بحال آرد آنچه
از رعایا سرکار عالی منتفای آورده باشند و رسید
که انجمن از ابتدای شواله جایگزین در حال چقدر باقی
نگذاشته و چه مقدار بصدوقست بری گرفته نظر بر این مراتب
گذشته را باز یافت نماید و امیدوارم موقوفه دارد که هرگاه اینها
پرگشت را بحالت اصلی عیود خواهند داد و حقیقت بعض
اعلی خواهد رسید بنعم آنکه در قوط خانه مقرر کنند که قوط را
رویه که عالی مبارک عالمگیر مکتوب بر تقدیر بر عدم وجود
این جنس رویم جهانی و چلی و حراته رایج بازدار گرفته
که ابواب جمع نمایند اما رویم کم درین که رایج بازدار باشد
برگز و اصل قوط خانه کنند و اگر بر این که در باز کرد این
جنس ناقص تحصیل در تعویق می افتد و جمالی موافق حتی
و حساب از رعیت تبدیل انرا روز بروز بعمل آرد و هم آنکه

که تحصیل محصول بر فضل بر محال شود و معموده باز خواست آن
مطابق معاد بعمل آرند و خود مفتحه مفتحه خبر گرفته تا نکند نماید
که در قسط معین خبری باقی نگذارند و احوالاً اگر از قسط اول
قلبی موقوف داشته باشد در قسط دوم بفیض وصول نمایند
و در قسط سوم مال تمام بیاق نمایند بجم آنکه باقی سنوات
مداق ط مناسب بقدر طاعت و طاعت رعایا و زارداده
بکرویان تا نکند بنبه نمایند که موافق وعده تحصیل در آرند و خود
از سر انجام وصول آن خبریاب باشند از غفلت و حلاله
عمال در توفیق می افتد نستیم آنکه هر گاه یک خود برای دریافت
کیفیت برگذات برآید در پردی که عبور نمایند صورت
مزد و عات و روح و استعاب مزایع و قدر جمع بنظر آورد
و اگر در توفیق جمع بر پردی و حساب بعمل آمده باشد برآید
چو دیری یا مقدم یا بطواری سپیم و تریکی نموده شده باشد
مزایع و از شمال ساخته کج رساند و گنجی لیس او بکج فلان
برآرد و با بفعل در نسخ محال و توفیق موجودات لایه

پیشتر رجوع نماید و چون این تحقیق برآید کاغذ خام است
اگر براند نویس بمقام ترجمه کاغذ هندی بهاری بحقیقت
و حال و احوالات در سومات انامیوار وار سیده هر چه هست
در خام رعیت برآید پسند و اصلاحات حوطه خانه محوطه خسته
مالقی بهر این و غافل در پیدار آن و غیره و اک نام بنام
بنویسد و نامکن باشد کاغذ خام تمام و بهات پرکنه فرام
آورده ترجمه نماید اگر بعین موجه و پتواری یا و جی دیگر
کاغذ مواضع محدود بدست نماید آن حواله روی برآید
وینست کلیه سراسری کرده داخل طومار دیوان نماید و دیوان را
می باید که بعد از شرف طومار مسجد اگر موافق دستور بقلم اند
وجه تصرف عالمان موافق ضابطه تصرف خودری و قاضی
و مقدم دپواری آنچه یاد کرده از رسوم مقرر گرفته باشد بموض
بخارست آورده و در دهم آنکه از ارجاء انعام و کرداریان و
خوطة داران پیر کس میزاستی و درستی و دو نشانی مقدم
خدمت قیام نماید موافق دستور که بقلم آید در برابر اقرار

خدا نخواسته اگر افت سعادتی بوارضی در محلی رو نماید با
و اعمال تا نکند بفتح کنند که موجودات مروجات را و ارفع
بکمال احتیاط و نگاه بانی نماید و مزارع و اوار سیده
جمع اردوی پرورشی موافق مهت و بود شخص سازند
سببه که تقوی این با حنیار چو دهری و قانلوگوی رپولری
باشد هرگز در عمل مایسد تا ریره رعیت کج رسد از اسب
نقصان این ماند و بملغان تعجب نتواند کرد و دم آنکه در بنا
عدم بله بندی و وضع احرا جازاید المال در ابواب ممنوعه
که باعث نفوذ حال رعایاست با نوا و اعمال و چو دهری
و قانلوگویان تا نکند بفتح نموده چیلکات بکرو که زیاده و بی بانه
از ابواب ممنوعه در گاه خلایق پناه هرگز بعمل مایسد و
همیشه جبر یا ب جبر یا بشد و اگر اجدی بران اقدام نماید
و تهدید بار نماید حقیقت بجهت ظهور پیدا ماند حدت مورد
شود و بجا و دیگر مضر و بگرد و یا مردم آنکه برای تحقیق
که خدایم اصلی برآمد نویسد که از حضور باز خدمت مصلحت
باشد